

XVI. évfolyam 4. szám

260 Ft

Híradó

Pécel-Isaszeg-Gödöllő Kistérségi Kulturális és Közéleti Folyóirat

2011. május

Egy évforduló
margójára –
Az ESE Híradó
20 éves

Bemutatózó
látogatás
Mistelbachban

Jubilál a GKRTE

Húsvéti
tojásgyűjtés
lőhátról

Ez a nap
más volt

Kiállítás
a könyvtárban

Gimnazisták a
tisza város-
központért

**Köszöntjük
az édesanyákat!**

Egy évforduló margójára

Az ESE Híradó 20 éves

Egy helyi civil folyóirat 20 éves jubileumának ünnepe kedves ünnep. 1991 tavaszán még két éves sem volt az Egymást Segítő Egyesület (ESE) mikor elhatároztuk, hírt adunk magunkról a Pécelen élőknek.

Emlékezet szilánkok:

1991. május 5. dátummal megjelentettük első 6 oldalas fénymásolt Tájékoztatónkat az ESE Híradót, 200 példányban, darabját 15 forintért. Terjesztésének fő helyszíne a Gyógyszertár volt.

A második, már 8 oldalas szám 400 példányban készült, ez már valódi technikai teljesítmény, hisz sok-ezer oldal fénymásolása nem könnyű feladat! Bagó György önkéntesünk vállalta fel. Az első lapszerkesztőnk, Koricsánszky Attila saját maga zongorázta be számítógépébe az írásokat. Éjszakákon át. Hónapról-hónapra, évről-évre.

Ez volt az ESE Híradó és az ESE önkéntes őstörténete. Az ESE Híradó őstörténete 1994. november 5-én megsza-
kadt. Megjelenése is. Az okokat az idő segítette süllyesztőbe.

Azóta fénymásolással pótoljuk a helytörténet iránt elkötelezett péceli lakosoknak a régi lapszámokat, merthogy ezek az összszámok mára forrásmunkák lettek.

Ma már sajnálom, hogy csak 2000. május 5-én indítottuk újra az ESE Híradót. Az újra indított lapszám színes borítóval, 98 forintos áron, 1000 példányban, 28 oldalon, Pitti Katalin felejthetetlen, gyönyörű arcképével jelent meg. Ebből a lapszámból ma már csak fénymásolatot tudunk készíteni.

És azóta hiszünk abban, nem szabad feladni, mert az ESE Híradónak küldetése van a szép és jó-hírek terjesztésében. Pécel és Isaszeg érdekes eseményeinek, és kiemelkedő személyiségeinek bemutatását tartjuk fontosnak. A kicsi szépek gyűjtése és híradása a cél. Biztosak vagyunk, folyóiratunk forrásmunkaként marad fenn a jövő patriotái számára.

Az ESE Híradó önkéntes írói folyamatosan bővültek, változtak. Köszönetképp közöljük neveiket.

Abonyiné G. B., Ács Eszter, Ács József, Adorjáné Fehér Éva, Ágoston A. Sándor, Ágoston Kata, Ágoston Viktória, Alexáné Belezvai Mária, Almási László János, Almási Zsuzsanna, Dr. Angyaláti Enikő, Antal Katalin, Apágyi Kármén Éva, Apró Réka, Apróné Orosz Margit, Árva Ferenc, Árvay Mária, Bácskay Zoltánné, Bagó György, Bagó István, Bakajsa Anna, Bakk Edgárné, Bakonyi Tímea, Bálint József, Balog Istvánné, Balogh Erika, Balogh Renáta, Balogh Virág, Baloghné Szabó Margit, Baran Ferencné Klári, Bárd István, Bárdos Csilla, Bárdos Lajos, Baricz Árpád, Barkaszi Barnabás, Barlai Laura, Barna Tamás, Barnáné Tóth Erika, Bartha Attiláné, Batár Erzs, Baumann Marcell, Becs Józsefné, Beke Erika, Belláné Jenei Sára, Bencze Imre, Benda Zsolt, Bendáné Ducza Enikő, Benedek Krisztina, Dr. Benkovic Gyula, Bense Balázs, Bense Zsuzsanna, Bényi Tamás, Berecz Ágnes, Beregi-Nagy Edit, Bezák Bernadett, Bezák Tamás, Bezák Tibor, Bihari János, Bilász Erika, Bilász Jánosné Ildi, Bíró Balázs, Bíró Gabriella, Bíró Rita, Blasius, Bodó Margit, Bohács András, Bohácsné Vilimek Ágnes, Bokor Anita, Bokor Gergely, Borbélyné Sárka, Bors Pálné, Bózsvariné Göbolyös Eszter, Brunovszky Szilvia, Budaházi Anikó, Budai János, Bujna Katalin, Burger Ferenc, Dr. Busai György, Czétényi Sándorné, Csabai Hajnalka, Cser Klára, Cser László, Cserepes Tímea, Cseri Katalin, Csézli Kati, Csézli Zsolt, Csider Lászlóné, Csikos Lilla, Csillag Gabriella, Dr. Csizmadia Julianna, Csobán Attila, Csontos Tamásné, Csoják Tibor, D. Nagy Daniella, Dajka Hajnalka, Dalocsa Vilmos, Dán Péter, Dankó Dóra, Darányi Kati, Deák Sándorné, Debreyne Málnás Ilona, Décsi Sándorné, Dévai Enikő, Dimitrov Judit, Dobai Tábíta, Dobos Erzsébet, Dobos Olga, Dr. Dobrocsi László, Dolhainé Besnyő Zsuzsanna, Dolocsa Vilmos, Dr. Dörnyei László, Dudás Tiborné, Dudásné M. Ildikó, Dunka Tamásné, Durkó Heléna Hanna, Durkó Sándor László, Durkó Theofil, Durkóné Varga Pálma, É. Turcsi Csilla, Éderle Pálné, Erdészné Nagy Gizella, Erdős Szabolcs, Esze Tamásné, Eszes Zoltán, F. Orosz Sára, Fábián Borbála, Fábián Lászlóné, Fábián Tibor, Fábiánné Tóth Ágnes, Faragó Laura, Faragó Szabolcs, Faragó Viktória, Farkas György, Farkas Zoltán,

Fazekas Krisztina, Fazekas Orsolya, Fekete Tamás, Ferencz Zsuzsa, Ferenczi József, Fésűs Réka, Fitosné Bozó Éva, id. Fityus Géza, Fodor János, Fodor Miklós, Fogarasiné Deák Valéria, Fóti Szilvia, Dr. Frankó Erzsébet, Furmann Zsuzsa, Füzy Árpád, Galkó Józsefné, Gálné Bálint Erika, Gálné Szántó Eszter, Dr. Gedeon Csaba, Dr. Gémesi György, Gera Zoltán, Gerhát Anikó, Gethe Anna, Gódor Józsefné, Golyán Lilla, Grenák Istvánné, Gulyás Jánosné Mikes Zsuzsa, Gulyka József, Dr. Gyöngyhalmi Ida, Gyöngyösi Ferenc, Györe P. Balázs, György István, Hajdú Péter, Hájos Zita, Dr. Halák László, Hamary Dénes, Hámori János, Hamvasné Nagy Mária, Hatvani Miklós, Hayek Zsuzsa, Heltai Lídia, Heltai Miklós, Dr. Heltai Miklós, Herczeg Róbert, Hevesi József, Hídvéghy Margit, Hollóné Kovács Márta, Hortobágyi Gina, Horváth Anna, Horváth István, Horváth László András, Dr. Horváth Mária, Horváth Zoltán, Horváthné Sabáli Éva, Horváthné Szombathelyi Katalin, Dr. Hovanyecz László, Howle Zita, Hugai Jánosné Szalai Edit, Hugai Nóra, Illés Eszter, Ivánkovic Réka, Ivánkovic Zoltán, Ivánkovicné Polmüller Brigitta, Jakots Lajos, Jakus Ottó, Jamriska Lajos, János Irén, Jászberényiné Szepsi Katalin, Jelenik Tibor, Jelenikné Fülöp Lenke, Juhász Éva, Juhász István, Juhász Jenő, Juhász Jenőné, Juhász József, Juhász Mária, Kácsér Zsuzsanna, Dr. Kadocsa Emese, Kállai Tiborné, Kállay Ferenc, Kamarás Gabi, Kammerer Szilvia, Kánási Zsuzsa, Karacs Zsigmond, Karádi Zsuzsanna, Kardosné Medveházi Rita, Karvai Attiláné, Kaszap Edina, Kaszap István, Kaszap Istvánné Márta, Dr. Katona Edit, Kazinczy Tamás, Kelemen Sándor, Kelemenné Boross Zsuzsa, Keligerné Nyerges Erika, Keresztes Sándor, Kereszti Ferenc, Keresztúri Jusztina, Kéri Péter, Kincses Csilla, Kinigopulos Márta, Király Dániel, Kisberkné Nagy Erika, Kisné Erzs, Kiss Benedek, Kiss Judit, Dr. Kiss Katalin, Kiss Lászlóné Sallai Erzsébet, Kiss Mária Katalin, Kiss Tiborné, Kissné Rédei Mariann, Klászné Ulviczki Gabriella, Dr. Kocsis László, Koháry Orsolya, Kókainé Szilágyi Szilvia, Kollmann Andrea, Koncz Anna, Koncz Bea, Kondorosi Klára, Kopfer Katalin, Koricsánszky Andrea, Koricsánszky Attila, Kóródi Mária, Kósa Csaba, Kósáné Túhegyi

Ilona, Kovács Ernőné, Kovács Gergő Péter, Kovács László, Kovács Zsigmondné, Kovácsné Bontovics Ilona, Kovácsné Kasza Mária, Kovácsné Olasz Mária, Kovácsné Somogyi Andrea, Kovácsné Zsiros Krisztina, Kozma Ági, Dr. Kozma Gábor, Kökényesi Andrea, Körmendi Béláné, Kötél Katalin, Krassovics Miklós, Kripner Györgyné, Kripner Veronika, Kudari Nóra, Kugler Alexandra, Kun András, Kürti Emese, Ladjánszki Veronika, Ládonyi Zsuzsanna, Lancsin Zsuzsanna, Lantai Melinda, Lantos Tivadar, László Eszter, Laukóné Mukk Adrienn, Lázár Ildikó, Lénárd Judit, Lénárt Péter, Lentvorszki Árpádné, Lerhmann György, Lestyán Péter, Lestyán Péterné, Litkeiné Erős Zsuzsanna, Lovas László, Dr. Lukács Borbála, Lukács László, M. Cselötei Ildikó, Madarasi Julcsi, Madarász Attila, Mallár Éva, Mátrai Zsuzsa, Mázik Józsefné, Dr. Mélykúti Csaba, Mergl Magdi, Dr. Mészáros Gyuláné, Mezei Ádám, Mezei Virág, Mezeiné Aranyosmaróthy Katalin, Mikes András, Mikolicz Gyula, Mikolicz Gyuláné, Milánkovics Kinga, Milassin Lóránd, Dr. Mile Attila, Milleyné Török Katalin, Mirák József, Molnár Antal, Molnár Györgyné, Molnár Henrietta, Molnár Márta, Molnárné Cselötei Ildikó, Monoriné Bartha Dóra, Montvai Zsuzsa, Mosolygó Marcell, Mucsi Ferenc, Mukk Sándor, N. Kocsis Erzsébet, Nádor István, Nagy Erzsébet, Dr. Nagy Gábor, Nagy Gáborné, Nagy Ildikó, Nagy Júlia, Nagy Lajosné, Dr. Nagy Lajosné, Nagy Lászlóné, Nagy Sándor, Nagy Tünde, Nagy Zsolt, Nagy Zsuzsa, Nagy-Baranyai Katalin, Németh Erzsébet, Németh Magdolna, Némethy Mária, Notter Béla, Oertel Nándor, Oros Melitta, Orosz Adrienn, Orosz Ferenc, Orosz Gáborné Irénke, Óvári Magdolna, Pál Andrea, Palaga Sándorné, Pálffy Ildikó, Pánczél Tamás, Pánczél Tamásné, Pap Edina, Dr. Papolczy Antal, Papp Ignácné Balla Mária, Papp Istvánné, Parajdi Olga, Parajdi Szabolcs, Patóné Szabó Erika, Pergel Hajnalka, Pergelné Micserics Edit, Péter Fruzsina, Petra Pollak, Petró Árpád, Pieke Andrea, Pirosné Olvasztó Katalin, Pitti Katalin, Pölöskei Pálné, Prandovszky Emese, Proksza Gyöngyi, Pulay Éva, Puskás Ferenc, Rabóczki Ferencné, Rádi Zoltán, Rédl Rita, Reményik László, Remsey Benjámín, Rendek Éva, Rézmann Edit, Riediger Béla, Rigó Zoltán, Rigóné Faragó Zsuzsanna, Roszík Gábor, Ruszkai Katalin, Ruzsits Edit, Sallay Zsuzsa, Sára János, Sári Józsefné, Sáriné Papp Zsuzsa, Sarlós Imre, Sasvári Józsefné, Scheffer Éva, Schranz Katalin, Sebők István, Sebők Zsuzsanna, Sempai Kalmár Csaba, Simon Éva, Sitkei Zsolt, Skuczi László, Soós Ferencné, Soós Yvette, Stefanik Réka, Surmann Mária, Szabó Eszter, Szabó József Jenő, Szabó Katalin, Szabó László, Szabó Tiborné, Szabó Tímea, Szabó Zoltán, Szabóné Mácsik Adrienn, Szabóné Nagy Mónika, Dr. Szakács Gyula, Szakács Sándorné, Szakos Ferenc, Szaniszló Józsefné, Szarvasné Bene Barbara, Szathmáry Attila, Szatmáry Zoltán, Dr. Székely András Bertalan, Dr. Székelyné Opre Mária, Szekeres Ági, Szekeres Balázs, Szekeres Csaba, Szénégető Viktória, Széplaki Ágnes, Széplaki Erzsébet, Szesztai Fruzsina, Dr. Szigeti Jenő, Szilágyi Levente, Szivák Ágnes, Szmolicza József, Szokolay Zoltán, Szombathy Márta, Szomódi Balázs, Szőke Judit, Sztójka Veronika, Szűcs János, Szűcs László, Dr. Takács Györgyi, Tamássy Teréz, Tancos Vilmosné, Tariska Zoltán, Tasnádi Katalin, Tasnádi Orsolya, Teleki Gyula, Tibay Ágnes, Timárné Penczi Ildikó, Dr. Tokics Imre, Tolnainé Kincses Krisztina, Tóth Benedek, Tóth Éva, Tóth Mónika, Tóth Tamás, Tóth Tamásné, Tóth Tiborné Vágó Zsuzsa, Tóthné Pandur Judit, Tóthné Ulicska Éva, Török Sándorné, Dr. Tuboly Marianna, Tuchband Csaba, Tukacsné Hajdú Szilvia, Ugi Rácz Erzsébet, Vábel Viktória, Vadas József, Vajai Rózsa, Valkony Antal, Vanyekné Holló Csilla, Váradai Attiláné Éva, Váradai Etelka, Váradai Erik, Váradai István, Váradiné Egri Anna, Dr. Varga János Zsolt, Dr. Varga László, Varga Szabolcs, Varga Zsuzsanna, Vargáné Pethes Anna, Vasicza Zoltán, Vass István Zoltán, Vavrek Zsófia, Dr. Végh Béla, Végh Márta, Veréb Péter, Veres Judit Inez, Verseczkyné Sziki Éva, Veszelszki Bálint,

Veszelszki Éva, Vezensyi Béláné, Viczko Andrea, Vida Ágnes, Völgyesi Ferenc, Völgyesi Tiborné, Vörös István Gábor, W. Nagy Péter, Werner Katalin, Windhager Károly, Zelei Lászlóné, Zsigmond Istvánné Éva, Zsirai Jenőné, ifj. Zsombori Pál, Zsombori Pálné

(Megjegyzés: Az ESE Híradóban cikkek aláírás nélkül nem jelennek meg.)

Köszönettel tartozunk nekik. Az azóta eltávozottakra fájó szívvel emlékezünk. Az ESE Híradó örzi gondolataikat.

A több mint ötszáz újságíró közül Csontos Tamásné Ancsa nevét büszkén emeljük ki, aki az ESE Híradó fennállásának 15 éves ünnepségén „Neve van újságírói díj” jutalmazottja lett.

Az ESE Híradó megjelenésének 15 éves jubileuma alkalmából alapított „ESE Nevevan Újságírói Díj” első díjazottja: **Csontos Tamásné Ancsa**

„A különleges elismerés azokat az önkéntes újságírókat kívánja méltatni, akik írásaikban a magyar nyelv tiszteletét, szűkebb pátriánk, Pécel és környezetének hagyományait, értékeit közvetítik, nemcsak a jelen, hanem a jövő olvasói számára is.

Kedves Ancsa! Cikkeid hiánypótló értékek és forrásmunkák lesznek városunk majdani történetírói számára. Sok munkával, fáradhatatlanul gyűjtötted a kortársak emlékeiből és emlékezetéből az épített értékeinket és az ember-kincseket bemutató írásaidat. Elhivatott önkéntességgel.

Fogadd ezért köszönetünket és elismerésünket a szerkesztőbizottság nevében:

Pécel-Isaszeg, 2006. május 5.

Némethy Mária elnök,
Apróné Orosz Margit főszerkesztő”

Értékek és áraik:

Az ESE Híradó havi önköltsége darabonként – írói tiszteletdíj fizetés nélkül is – négyszáz forint. Nem kevés. De értékének, fontosságának mérésére a pénz alkalmatlan eszköz.

Az ESE Híradó már megjelenésének évében siker projekt lett. Ki hinné, hogy ez az egyszerű folyóirat eljutott Komarniczki Editnek, a Holland Alapítványok főmunkatársának a kezébe! Komarniczki Editet megérintette az újságból áradó lelkesedés, és támogatásra javasolta az Egyesület munkáját.

A Holland Alapítvány támogatása a betűk téglára váltásának sikertörténete. Ez a siker történet újrázódott 2000 években is. A beadott uniós pályázatokhoz mellékletként csatolt ESE Híradók hitelesítették a pályázati programok komolyságát és becsületét.

Szerencsés években sikerült az ESE Híradónak működési pályázatot elnyerni, megjelentetését mégsem pénz motiválja, sokkal inkább az értékek tisztelete. Erről nehéz lemondani. Szegényebb lenne az ESE Híradó nélkül e közösség Pécelen és Isaszegen.

Némethy Mária

„Számptalan rossz alku, amiből nehéz most kijönni”

Interjú Szöllösi Ferenc Attila polgármesterrel

Pécel polgármesterével Szöllösi Ferencsel beszélgettünk a termálberuházás körüli problémákról, a kivitelezővel folytatott tárgyalásokról, az ügy lehetséges kimeneteleiről. Érintettük a Lidl-beruházással kapcsolatos kérdéseket és a péceli közbiztonságot is.

Szöllösi Attila polgármester

A péceli közvéleményt elsősorban a termálberuházás néven elhíresült ügy foglalkoztatja. Az elmúlt héten az ATV „TV ügyvédje” c. műsora is foglalkozott a kérdéssel. Hogy jutottunk idáig, mik az ügy fontosabb mérföldkövei?

– A történet azzal kezdődik, hogy az érintett területen található víz nem is termálvíz. A víz 30 fokos, termálfürdőnek nem használható. A kutat egyébként még Márkus János polgármestersége alatt fúratták, a termálpark ötlete is ekkor merült fel. Benkócs Gyula következő polgármester pedig már termál makettel kampányolt, ekkor már konkrét elképzelés volt a területre. Az önkormányzat új vezetése értékesítési pályázatot írt ki. Ezen a pályázaton egy izraeli cég mellett az Oak Quality Kft. indult. Az izraeli cég egyből letette volna a vételárat, és több szempontból is előnyösebb ajánlatot nyújtott be. A három milliárd forintos beruházáshoz pedig mindenképpen stabilabb pénzügyi háttérrel rendelkezett, mint egy 3 millió forintos törzstőkével alapított kft. A pályázaton mégis az Oak Quality Kft. nyert, aki nem sokkal korábban a város közétkeztetési pályázatán is nyertesként lett kihirdetve. A pályázat feltétele volt egyébként bankgarancia nyújtása is – ami most lehívható biztosítékkal szolgálhatna –, aztán a nyertes Oak Quality Kft-nek már valahogy ezt is elengedték.

A területet két részre bontották – összhangban a Budapest agglomerációs törvénnyel, ami korlátozza az egyben belterületé nyilvánítható területek nagyságát –, majd elkezdődött a telekértékesítés. Mellékesen jegyzem meg, hogy az így keletkező két területre – számomra érthetetlen módon – különböző vételárát állapítottak meg, az egyikre 1880 Ft/m²-t, a másodikra 4550 Ft/m²-t. Ennyibe került tehát az önkormányzatnak. Az étkeztetési és terület-eladási szerződést hamarosan összefésülték, így a vállalkozó tulajdonképpen élelmiszerral fizetett. Az, hogy milyen botrányos árakon számolták az élelmiszert, már köztudott. A vételár töredékét fizették csak pénzben.

2010. február környékén – részben a gazdasági válság miatt – a telekértékesítés megtorpant, megállt a kivitelezés, az önkormányzattal való együttműködés sem volt már olyan gördülékeny. Információnk szerint eddig egyébként egyetlen alvállalkozót sem fizettek ki, a terveket készítő irodákat sem. Októberben felállt az új képviselő-testület, és novemberben a testület szavazott a kapcsolódó szerződések felmondásáról azok túlzott értékaránytalansága miatt.

– A TV ügyvédje műsorban az Oak Quality Kft. képviselője megjegyzést tett egy megállapodásról. Mi ennek a tartalma?

– Megállapodás még nincs. Jelenleg tárgyalások folynak a vállalkozó és a mi ügyvédek között az eredeti állapot visszaállításának lehetőségeiről. Ez két lépésben történhet. Első körben az eddig befolyt vételárért az önkormányzat visszavásárolja a területet. Második körben tárgyalnunk kell a vállalkozó értéknövelő beruházásairól. Ezt értékecselők fogják felmérni. Az ügyvédek még dolgoznak a megállapodási szerződésen. A kialakult vételárnál azonban figyelembe kell venni, hogy több telket például „közművesítetten” adtak tovább. Ezeket a kötelezettségeket nekünk tisztán kell látni.

– Mikor zárulhat az ügy?

– Ennek az évnek a végére állhat vissza az alaphelyzet, az értéknövelés elismerése legkorábban jövőre várható. Fontos hangsúlyozni, tekintettel kell lennünk arra, hogy már eddig is jelentős számú telket – kb. 100 fölött – értékesítettek többek között pécelieknek, továbbá a péceli alvállalkozókat sem fizették ki. Az önkormányzat értük is felelősséggel tartozik.

– Az Önkormányzat mit kezd a telkekkel? Lesz ott valaha termál vagy uszoda?

– Ahogy mondtam már, termálfürdőnek nem alkalmas az ottani víz. Uszodát a városnak nem éri meg üzemeltetni. A területet értékesíteni fogjuk, akár egyben akár telkenként.

– Az elmondottak alapján a városvezetés energiáinak nagy részét lekötik az eddigi ügyek vizsgálata.

– Ez nincs teljesen így, de a legnagyobb problémánk, hogy van két nagy pályázat: a városközpont fejlesztése és a szennyvíztisztító bővítése. Ezek jelentős önerőt igényelnek. A korábbi városvezetés 3 milliárd forintos adósságot halmozott föl, 20 évre előre elköltötték a pénzt. Mindezt úgy, hogy az állami források egyre csökkennek. Ezért kell intézményeket összevonni. Mindezt a spórolás jegyében kell megtenni. Egyébként a Ráday Gimnázium felújítása is sok pénzt venne el, ezért is van szükség a Szemerével való összevonásra. Másodsorban ez a lépés akár a középfokú képzés minőségi emelkedésével is járhat Pécelen.

Az előző városvezetés beleugrott öt pályázat lebonyolításába (Petőfi Iskola fűtésrekonstrukciója, bölcsőde bővítése, Polgármesteri Hivatal akadálymentesítése, a városközpont rekonstrukciója, a szennyvíztisztító bővítése), ezeknél az önerőt igazolni kell. Kíváncsi lennék, milyen módon sikerült itt a pályázatoknál egyébként kötelezően elvárt módon igazolni a saját forrás rendelkezésre állását. Az előző testület tagjai többször felvetik, hogy 90 millió forintos tartalékot hagytak hátra a városközpont-rekonstrukció beruházásra. Ez igaz, de az önkormányzat intézményeiben a dolgozók bérének kifizetésére mégsem volt pénz. Számptalan rossz alku, amiből nehéz most kijönni.

– A másik sokakat foglalkoztató kérdés a Lidl-beruházás aktuális állása. Korábban elhangzott már, hogy a mostani piactér he-

lyén egy Lidl áruház épülne. Hogy áll a beruházás előkészítése?

– A Lidl kereste meg az önkormányzatot, hogy egy korszerű, kifejezetten ide tervezett, városképhez illeszkedő áruházat építenének. Ajánlatukban szerepel még egy játszótér, egy közpark és egy fedett piactér kialakítása is. A területen ugyanakkor jelenleg több üzlet is működik, ezért megkerestük az érintett tulajdonosokat, hogy mennyiért értékesítenék az épületeket. A piactér telke ugyanis önkormányzati tulajdonban van, míg a felépítmény az üzlettulajdonosoké. A kapott visszajelzések irreálisan magas árakról szólnak, ez jelenleg elfogadhatatlan. Az önkormányzat élhet még a kisajátítás lehetőségével, de csak akkor, ha a fejlesztés közérdeket szolgál.

A Lidllel ugyanakkor még tovább folynak a tárgyalások, hiszen az áruháznyitással mellett felmerült még, hogy egy Cerbona gyárat is ide telepítenének. Ez 340 főnek munkalehetőséget biztosítana a városban. Ha a piactér nem jön össze, akkor felmerülhet még a Ráday Gimnázium épülete mint lehetséges beruházási terület. Jövő héten még folytatódnak az ezzel kapcsolatos egyeztetések (az interjú 2011. 04. 08-án készült). Az önkormányzat tehát be van szorítva, de a vonzó ajánlatokat mérlegelnünk kell.

Az biztos, hogy a körforgalomtól a Maglód felé vezető út melletti városrészt kulturális központként szeretnénk kezelni, míg a körforgalom, Baross utca, benzinkút, Kovács utca szakaszt egyfajta kereskedelmi központtá fejlesztenénk.

– Van még valami, amit kihagytunk, de fontos lenne beszélni róla?

– Fontosnak tartanám még, hogy beszéljünk a közbiztonságról, közrendről. A Petőfi utcában megint rendre szétzúzzák a telefonfülkéket, az általános iskola udvarán reggel törött üvegeket kell összesöpörögetni, szétszaggatják a kerítést. Buszvárók ablakai vannak rendszeresen betörve. Nem hiszem el, hogy a lakók ezt nem veszik észre, és azt sem hiszem el, hogy tizenéves fiatalok így megfélemlíthetnek valakiket. Javaslom ezeknek a gyerekeknek, hogy iratkozzanak be karate iskolába, és vezessék le ott az energiájukat. Megkockáztatom: mindez a szülők felelőssége. Nem a rendőrségtől és a hatóságoktól kell elvárni a nevelést.

Előkészítés alatt van egyébként egy Rendrendelet. Rend lesz. Meggyőződésem, hogy rendben lehet rendszert építeni.

Erdős Szabolcs

Megjelent a www.pecelinfo.hu weblapon.

Bemutató látogatás Mistelbachban

Szöllősi Ferenc Pécel polgármestere és Ivánkoviczné Polmüller Brigitta, a Fáy Iskola igazgatója, testvérvárosi kapcsolattartó, az Oktatási, Vallási, Sport és Kulturális Bizottság tagja Mistelbach Önkormányzatának meghívására rövid bemutató látogatáson vett részt. Dr. Alfred Pohl polgármester (aki egyben az Orvostechikai Szakközépiskola igazgatója) a hivatalában fogadta a delegációt. Helga Ruso osztályvezető, Dora Polke és Le-

Dr. Alfred Pohl és Szöllősi Attila polgármesterek

opold Theil önkormányzati képviselők kíséretében tájékoztatást kaptak a város önkormányzatának működéséről, feladatairól. A péceli küldöttség tagjai a mistelbachi Múzeum Centrum Boszorkányvarázslat és a Városi Kulturális Központban megrendezett Egészség Expo megnyitóján vettek részt, ezt követően az ottani Mezőgazdasági Szakiskola és az Orvostechikai Szakközépiskola legújabb fejlesztéseivel ismerkedtek. Megtekintették a mistelbachi sportpályát és a hulladékkezelő, gyűjtő és feldolgozó udvart is.

Ivánkovic Zoltán

Forrás: www.peceli-hirhatar.hu

Tisztelt Péceli lakosság!

Pécel Város Önkormányzata **felhívja** a lakosság figyelmét, hogy a város területén lévő ingatlanok tényleges használói, tulajdonosai kötelesek ingatlanukat megművelni, illetve rendben tartani, gyomtól, gáztól, szeméttől, építési törmeléktől, használaton kívüli, üzemképtelen járművektől megtisztítani.

A tényleges használó, illetve a tulajdonos kötelessége a járda mellett növekvő gaz kiirtása különösen a fű szükség szerinti nyírása, károsítók elleni növényvédelem, a járdára kinyúló ágak és bokrok megfelelő nyesése.

Eldugulás vagy rongálódás okozására alkalmas anyagot, így különösen szemetet, iszapot, papírt, törmeléket, tűz- és robbanásveszélyes anyagot, fáradt olajat, festéket, trágyalevet a köz-csatorna víznyelő aknájába, vagy a csapadékvíz elvezető árokba szórni, beleönteni, beleseperni, vagy bevezetni tilos.

Avart és kerti hulladékot március 1-től május 15-ig és október 1-től november 30-ig lehet elégetni a közvetlenül szomszédos telkek tulajdonosainak előzetes tájékoztatása mellett. Tilos avar és kerti hulladék égetése szombat, vasárnap és ünnepnapokon, illetve a sportcélú, oktatási-nevelési, illetve gyermekvédelmi intézmények nyitvatartási időszakában, továbbá városi ünnepségek tartama alatt.

A Pécel Város minden lakosára és ingatlan tulajdonosára vonatkoznak, a hatályos helyi rendeletek és a törvények!

A fent felsorolt a lakosságot érintő rendelkezéseket, a Pécel Város Önkormányzatának 14/2008. (VI.5.) számú többször módosított rendelete, a település rendjéről tartalmazza. Ezen rendelet részletesen megismerhető és **megtekinthető a városi honlapon.**

Aki a rendeletben meghatározott magatartási szabályokat megszegi **szabálysértést követ el, és 50.000 Ft-ig terjedő pénzbírsággal sújtható.**

A városi közterület felügyelet, a tetten ért elkövetővel szemben 3.000-20.000 Ft-ig terjedő helyszíni bírságot szabhat ki.

Forrás: www.pecel.hu

A Műemlékek Nemzeti Gondnokságának híreiből

Ráday-kastély

Pécel Város komplex rehabilitációja (ezen belül a Ráday-kastély nyugati melléképületeinek és parkjának helyreállítása) – futó projekt (KMOP-5.2.1/B-2F-2009-0006, a projekt összköltsége: 714.714.868 Ft, ezen belül a Műemlékek Nemzeti Gondnoksága projekt része: 403.775.323 Ft)

Rövid állapotbemutató:

A fő pályázó Pécel Város Önkormányzata, amellyel a Műemlékek Nemzeti Gondnoksága konzorciumi szerződést kötött. A támogatási szerződés aláírása 2010 tavaszán történt meg. A megvalósítás első lépéseként a kiviteli tervezés közbeszerzése zárult le, a tervek a napokban elkészültek. Az elszámolásokat az Önkormányzat koordinálja, a jól átlátható feladat és felelősségmegosztás érdekében az együttműködési megállapodások elkészültek. Az első kivitelezői közbeszerzés eredménytelenül zárult le. Jelenleg a második kiírás történt meg, a beadott pályázati dokumentációk vizsgálata zajlik.

Pénzügyi elszámolások, kifizetések állása:

A projekt kapcsán csak előleg átutalására került sor, továbbá a kiviteli tervek kifizetésére.

Problémák:

A „legfrissebb” probléma, hogy a konzorciumi partner önkormányzatnál pénzügyi gondok merültek föl, amelyek veszélyeztetik a projekt tervezett lefuttatását. A helyzet áttekintésére a közeli napokban kerül sor az önkormányzat vezetőivel.

Pécel, Ráday-kastély („Irodalmi kastély”) turisztikai fejlesztése – előkészítés alatt álló és tervezett projekt (KMOP pályázat, a projekt összköltsége: 280.000.000)

Az évszázados szellemi és irodalmi hagyományokon nyugvó pezsgő kastélyélet felelevenítése, kiegészítve a barokk konyha rekonstrukciójával és a látogatói szolgáltatások fejlesztésével. A földszint helyreállításának befejezése, a fűtési rendszer felújításának befejezése. Engedélyezési terv (8.500.000 Ft) és megvalósíthatósági tanulmány (2.500.000 Ft) szükséges. A feltételek teljesülése esetén a pályázat a második félévben beadható.

Részlet Dr. Varga Kálmán igazgató februárban készült tájékoztatójából.

„Egy év kastélyainkban”

Kastélylátogatásra szóló éves bérletet bocsát ki a Műemlékek Nemzeti Gondnoksága 2011. április 18-án, a Műemléki Világnapon. Az „Egy év kastélyainkban” kártyát rendkívül kedvezményes áron vásárolhatják meg a műemlékeket, kastély- és vármúzeumokat kedvelő érdeklődők. Ezzel egyrészt mindenki számára elérhetővé kívánjuk tenni Magyarország kiemelkedő értékű műemlékeinek megtekintését, másrészt lehetőséget szeretnénk kínálni a munkáltatóknak arra, hogy bérletek vásárlásával „mecénásai” lehessenek a hazai műemlékvédelem ügyének, és egyúttal a dolgozóikat kulturális juttatásban részesíthessék.

Mire jogosít az „Egy év kastélyainkban” kártya?

Egész évben ingyenesen látogathatják műemlékeink kiállításait.

Az egy évig érvényes, személyre szóló kártyák díja:

Felnőtt: 4000 Ft/év, Duo kártya: 6000 Ft/év

Családi kártya: (szülők, gyerekek) 7000 Ft/év

Diák: (diákigazolvánnyal érvényes) 2000 Ft/év

Céges: 14000 Ft/év

Az „Egy év kastélyainkban” kártyák megvásárolhatók a látogatható műemlékeinkben és a Műemlékek Nemzeti Gondnoksága központjában, illetve átutalással is, mely esetben megrendelését követően a kártyát a megadott címre postázzuk.

A kastély-kártyával látogatható helyszíneink:

1. Dég, Festetics-kastély
2. Fáy, Fáy-kastély
3. Fertőd, Esterházy-kastély
4. Fertőrákos, Püspöki kastély
5. Füzéradvány, Károlyi-kastély
6. Lovasberény, Cziráky-kastély
7. Nádasdladány, Nádasdy-kastély
8. Majk, Kamalduli remetesség
9. Ozora, Pipo-várkastély
10. Pécel, Ráday-kastély
11. Pécs, Jakováli Haszán-dzsámi
12. Sirok, Barlangvár
13. Somogyvár, bencés kolostor és templom romjai
14. Tata, Esterházy-kastély

A jövőben a kártyával látogatható történeti házaink körének további bővítését tervezzük.

Romemlékeink díjmentesen látogathatók.

Forrás: www.nemzetimuelemek.hu

A Ráday-kastély május 1-től pénteken, szombaton és vasárnap látogatható. – a szerkesztő

A Föld napja

A környezetvédelem fontosságára hívja fel figyelmünket a Föld napja. A mozgalmat Denis Hayes amerikai egyetemi hallgató (azóta az alternatív energiaforrások világhírű kutatója és szakértője lett) 1970. április 22-én indított el. Már indításkor több mint 25 millió amerikai állt mögé, ma pedig szinte az egész Földre kiterjed, és ezernél több szervezet vesz részt benne.

Az ESE Bacsoni István Rehabilitációs és Ápoló Otthonának lakói e jeles nap alkalmából a Föld hete programsorozaton vehettek részt. A hét során a felolvasások, a megtekintett filmek, képek és a vetélkedő is ezen téma körben volt. A hét utolsó feladatául a nővérkéink segítségével virágokat ültettek lakóknak virágládákba. A ládák az ápoló otthon teraszát díszítik, ahol mindenki gyönyörködhet pompájukban, és örülhet egyes munkájának.

Apróné Orosz Margit

Jubilál a GK RTE

Küzdelmes, de eredményes 15 évet tudhat maga mögött a közhasznú minősítéssel rendelkező Gödöllő Környéki Regionális Turisztikai Egyesület. E jeles évforduló alkalmából a civil szervezet 2011. április 13-án jubileumi közgyűlést tartott a domonyvölgyi Lázár Lovasparkban.

A rendezvény alaphangját rendkívül színvonalas, hangulatos műsorral az isaszegi Dózsa György Művelődési Otthon szervezésében az Isaszegi Csata Táncegyüttes ifjú táncoslábú legényei és az Asszonykórus tűzrólpattant menyecskei adták meg. Perna Pálnak, a GK RTE elnökének köszöntő szavait és hivatalos megnyitóját követően szakmai előadások sorával tájékoztatták a legkülönbözőbb témákban a szép számmal megjelent egyesületi tagságot.

A GK RTE tagjai és partnerei hallhatták többek között:

a **Nemzetgazdasági Minisztérium** turisztikai főosztályvezetőjét, Dr. Nemes Andreát, aki ismertette a minisztériumnak a hazai TDM szervezettefejlesztés teljes körű megvalósítása érdekében kidolgozott programját;

a **Gödöllői Királyi Kastély** igazgatóját, Gönczi Tibort, aki a kastély legutóbbi rekonstrukciója során létrejött új kulturális,

vette át) és Márta Attila, az Innoland Közhasznú Egyesület titkára kapták.

A díjakat Dr. Boross Péter volt miniszterelnök, a GK RTE tiszteletbeli elnöke, Bátovszki György a GK RTE tiszteletbeli elnöke

Tóthné Pacs Vera tájékoztatja a résztvevőket

és Perna Pál a GK RTE elnöke adták át. A kitűnően megszervezett, magas színvonalú kulturális élményt és szakmai ismereteket prezentáló ülés Dr. Boross Péter zárszavával fejeződött be. A zárszót követően Perna Pál elnök úr ebédszálhoz invitálta a résztvevőket, ahol az egyesület tagjai által készített gasztronómiai különlegességek és italok várták a kulturális, turisztikai, szakmai ismeretekkel gazdagodott tagságot. A jó hangulatú közös étkezést kötetlen beszélgetés követte, tervek, ötletek, tapasztalatok közreadásával. Aki mindezek után is érzett magában energiát, lehetősége volt egy kellemes sétára a Lázár Lovasparkban. Ismét bebizonyosodott, hogy szakmailag felkészült, hatékony munkával, színvonalas rendezvényekkel egy civil szervezet közösségformáló ereje akkora, hogy 15 éve Gödöllő és a környező

Csoportkép: díjazottak és díjátadók

turisztikai szolgáltatásoknak az EU soros elnökséget követő időszakban tervezett hasznosításáról beszélt;

a Gödöllői **Erzsébet Királyné Szálloda és Étterem** vezetőit, Varga Zsoltot és Dunavölgyi Illést, akik ízelítőt adtak a vezetőségük alatt lévő vendéglátóipari komplexum 2011. évi programjából, különös tekintettel a tervezett őszi borhétvégére;

az **Innoland Közhasznú Egyesület** titkárát, Márta Attilát, aki a települési túraútvonalak létrehozásával kapcsolatos tapasztalatairól adott tájékoztatást.

Tóalmás polgármestere, Kovács Magdolna kedves meghívást nyújtott át a május 4-én Tóalmásra meghirdetett Egyházi- és Világi Borok Versenyére, valamint a július 2-3-án megrendezésre kerülő hagyományörző Tápiómenti Fesztiválra, illetve a Kenyér-, a Bor és a Kultúra Ünnepeire.

Ezt követően beszámoló hangzott el az egyesület 2010. évi gazdálkodásáról, és az új tisztségviselők megválasztására került sor, majd pedig a hagyományoknak megfelelően a „Gödöllői Régió Turizmusaért 2011.” díj átadási ceremóniája következett.

Az elismerő címet az egyesületben végzett kiemelkedő munkájukért: Erdész Ferenc, a Mogyoródi Hegyközség hegybírója, Győri Péter, Nagytarcsa volt polgármestere, Lázár Gábor grafikus (aki helyett egyéb irányú elfoglaltsága miatt a díjat felesége

Dr. Boross Péter átadja a díjat

települések természeti értékeit, történelmi, kulturális, művészeti hagyományait, műemlékeit, gasztronómiai szokásait az érdeklődés középpontjába képes állítani, hozzájárulva ezzel a térség vendégforgalmának növekedéséhez.

Dr. Tallóné Tompa Magdolna

Pali bácsi küldetése

A hatalmas épületben, ahol a lovas rendezvénysorozatot tartották, volt egy kis üzlet, tele mindenféle lovas ajándéktárggyal. Ez a nap is úgy indult, mint a többi. Pali bácsi szépen, takaros sorokba rakta az ajándéktárgyakat, s közben gondolkodott, homlokát összeráncolva.

– Remélem, ma is lesznek gyerekek, akik ide látogatnak majd a kis üzletembe. Olyan jó a csillogó szemüket látni, ahogyan a dísz tárgyakat nézegetik, tudom, náluk jó helyük lesz. A felnőttek egy része csak közömbösen végigsétál itt, de a gyerekek... az más.

A nézőtéren már gyülekeztek az emberek, ámbar korántsem volt még teltház. Most éppen fogathajtás volt soron. Dübörgött a zene, a közönség tapsolt, így biztatva a versenyzőket. Dorka is ott volt már a nézőtéren, s a meglepetéstől döbönt arcot vágott.

– Mi ez? Most koncerten vagyunk, vagy lovas rendezvényen?

Nem ez volt Dorka életében az első rendezvény, járt már szabadtéri lovas programokon. Eleinte el volt keseredve, mert nem hallotta a lovak patáinak dobogását a homokos pályán, de szüleiivel addig járkáltak, amíg rá nem bukkantak a futószáras versenyszám helyszínére, ahol a versenybíró utasításokat adott a versenyzőknek. Ilyenkor hallani lehetett a lovak patáinak dobogását a füves pályán, az oktatókat, ahogyan a lovakat biztatják haladásra.

Dorka különösen élvezte ezt. Most itt csupán a hangos zenét hallja, ami nem lenne ellenére, de a lovakból így neki semmi nem jut – mindent a szemnek, semmit a kéznek! Lassan a csalódottság váltotta fel a megdöbbenését, pedig mennyire várta ezt a napot, s most a lovak elérhetetlenek számára!

Nem messze Dorkáéktól egy tizenégy év körüli kislány, Kitti üldögélt tolokocsijában. Kikerekedett szemekkel nézte a fogatban vágató lovakat, a hajtók rátermettségét, ahogyan a szárazakat s a fogatot kezelik. Hiába látta mindezt, az ő arcán is az elkeseredettség látszott.

– Hol vagyok én ehhez képest? Mindössze lépésben lovagolhatok, ezek az emberek, akik világbajnokságokon vesznek részt, nevetnének rajtam, ha lovagolni látnának! Most érezte azt az áthidalhatatlan szakadékot, ami az ő lovas teljesítménye és a lovas élsportolók teljesítménye között van. Pedig a lovaglás számára is csodálatos!

Gondolatban összehasonlította önmagát a Danielle Steel Palomino című könyvében olvasott lovaglási élményekkel, s tudta, hogy ez neki fontos. A főszereplőt így szólaltatja meg az író:

„Nem is tudom elmondani, milyen volt ott fent a lovon – mintha újból egészséges lennék! Itt, a székben más vagyok, mint a többiek, és mindig is más leszek. De ott fenn a nyeregben épp olyan vagyok, mint voltam valamikor. Jó, talán egy kicsit más, de majd újra hozzászokom.”

Dorka és Kitti szülei látták, hogy a gyermekeik egyre inkább fansali képet vágnak, s azt javasolták nekik, hogy közösen nézzenek be abba a kis üzletbe, ahol lovas ajándéktárgyakat árulnak. Dorka és Kitti még nem találkoztak soha, de most a közös bánatban egymásra találtak. Beszéltek is egy pár szót, de tulajdonképpen mindketten a könnyeiket nyeldesték.

Amikor az üzletbe ért a két család, Pali bácsi meglepetten fordult hozzájuk.

– Gyerekek, mi ez a bánatos ábrázat? Derű, mosoly, vidámság, ez az élet sava, borsal!

A bácsi hangjában volt valami mosolygásra készítő, valami kedves hanghordozás. Miután megtudakolta a két kislány nevét, a két gyermek elmondta neki bánatát, s a férfi türelmesen meghallgatta mindkettőjüket. Majd sóhajtott egy nagyot, s így szólt:

– A lovak, a lovaglás adta öröm mindenkié: versenyzőké, hobbi lovasoké, lovagolni vágyóké egyaránt. Dorka, tudom, mit érzel most: fáj, hogy lovak közelében vagy, mégsem érzékelsz belőlük semmit. Jársz valahova lovagolni?

– A világ legcsodálatosabb helyére, a legnyugodtabb és legbékésebb lovaihoz, s a legkedvesebb oktatóhoz!

– Na látod, ott nyugodtan simogathatod a lovakat, szeretgetheted őket, lovagolhatsz rajtuk. Mindig ez legyen a legfontosabb élményed. Meg azért van ám az én kis üzletem, hogy segítsék rajtad. Van nekik ám itt csodaszép lovacs-kák.

A kislány kezébe adogatta a szebbnél szebb lovakat – kerámiákat, fafaragásokat, puha, plüss játékokat. Dorka végül is egy nyaklánc mellett döntött, amin egy lófej volt, ki lehetett tapogatni a teljes fejformát, s állandóan magánál hordhatta. Már sokkal vidámabbnak érezte magát, mint amikor bejött.

Most már csak Kittit kellene valahogy felvidítani.

– Kittikém, ha hívhatlak így – mondta Pali bácsi –, bizony, átérem ám a te helyzetet is. Mielőtt elmesélnék neked röviden valamit, fogadd meg a tanácsom! Bízz a terapeutádban és önmagadban, no meg a lovadban. Csodákra lehetek képesek, ki tudja, mit hoz majd a jövő, elképzelhető, hogy valamikor ügethatsz majd.

A kis történetem pedig: tudod, régebben aktívan sportoltam, méghozzá lovagoltam. A díjugratás volt a kedvenc sportágam. Mindenáron győzni akartam, sok-sok lovas trófeát szerettem volna a magaménak tudni. Fialat koromban sokat versenyeztem, szegény lovat, Pegazust nem kímélve. Egyszer nagyon szoros volt a verseny, emlékszem. Gondoltam, ha a rövidebb útvonalat választom, hamarabb célba érek. Igen ám, de előző nap zuhogott az eső, minden tocsogott a sártól. Már szépen ráfordultam az akadályra, de szegény lovam megcsúszott, elesett, én vele együtt estem. A hátam annyira megsérült, hogy azóta nem versenyezhetek, időnként lovagolok csak, inkább ügetésben, mint vágásban, mert hamar megérzi a hátam az intenzív mozgást.

A baleset után éreztem csak igazán, mennyire elhanyagoltam a lovat, akinek szerencséjére nem történt komoly baja, pár hét lábadozás után felépült. Csak a verseny volt számomra a fontos, de nem a ló. Pedig nélküle nem tudtam volna olyan hatalmasakat ugratni, szinte úszunk a levegőben. Szegény Pegazust eszköznék tekintettem, a győzelem volt a cél – pedig a lóval együtt, összhangban, az ő személyiségét is figyelembe véve kellett volna versenyeznem, mert ettől különleges a lovassport, két élőlény egymásra hangoltsága, a kettőjük összteljesítménye, az adja a verseny eredményét. Mind a ketten élőlények vagyunk, akiknek vannak jobb és rosszabb napjaik.

Száz szónak is egy a vége, a balesetem után sokkal közelebb kerültem a lovakhoz. Kell a verseny, mert nélküle nem lenne lovas-

sport, csak meg kell tanulni odafigyelni egymásra! S most, öreg koromra, itt ez a kis üzlet, ahol örömet szerezhetek a vásárlóimnak, mint most nektek is, nekem ez a küldetésem.

– Küldetés? – kérdezte Kitti és Dorka majdnem egyszerre. – Mi is szeretnénk tenni valamit a lovas társadalomért!

– Kitti – szólalt meg az édesapja. – Te rengeteget tornázol, látom sokszor, mekkora fájdalommal járnak a nyújtógyakorlatok, de azt is látom, hogy mindeközben tekinteted a lovas poszterre függesztetted. Ez ad neked erőt a kemény tornához. Ezt nem mindenki tudja megcsinálni, legalább is sokan feladnák, de neked a lovak adnak erőt.

– Bizony, sokan feladnák – értett egyet Pali bácsi. – Megéremelnéd, hogy felcsendüljön neked a „MAGYAR HIMNUSZ”.

– Ezt önmagamért teszem, de jó lenne valamit tenni ezért a sportért, mint a többi versenyző, ott a pályán.

– Szeretsz rajzolni? – kérdezte egyszerre Pali bácsi.

– Nagyon.

– Akkor rajzoljass lovas képeket, s ha úgy érzed, küldd el valamelyik lovas újságnak, biztosan örülnének neki.

– Ez jó ötlet!

– Már tudom is, mit ajánlok neked az üzletemből. – Egy darabig keresgél, aztán Kittire mosolygott: egy igazi, gyönyörű lovas kirakó – 1000 darabos.

– Ezt megkaphatom, apu?

– Hát persze. Legalább ismét mosolyogni látlak! S van még egy jó oldala: a kézügyességedet is fejleszti, ezek az apró, finom mozdulatok segítenek majd, s még örömet is leled a munkádban.

– Kirakom bizony, ha egy hónapig tart is! Legalább addig sem gondolok a fájós lábamra!

Dorka közben gondolkodott, hogy neki milyen küldetés felelne meg a legjobban. Mostanában sok a tanulnivalója, közeleg a gimnáziumi felvételi, a sok-sok követelménnyel együtt. Pali bácsi, mintha olvasott volna a kislány gondolataiban, így szólt:

– Dorka, minden lovas élményedről beszámolhatsz az ismerőseidnek, írhatasz levelet vagy egy-egy cikket, esetleg ha van egy kis időd, kereshetsz lovas közmondásokat, idézeteket, verseket, történeteket, s megoszthatod másokkal, hátha kedvet csinálsz a lovagláshoz!

– Ezt fogom tenni, ez remek ötlet, végre érzem, már én is a lovasok közé tartozom valamiképpen!

– Van egy óriási ötletem! – mondta Kitti. – A lovas rajzaimhoz kereshetsz nekem idézeteket, majd mindig elmondom pontosan, mit ábrázolnak a rajzok, s egy-egy idézettel még szebbé tehetnénk, még nagyobb sikerük lesz!

– Lányok, fantasztikusak vagytok! – mondta Pali bácsi. – Látjátok, a küldetésemben megtaláltam az örömöm, olyan jó tervezgető, csillogó szemű gyerekeket látni! Lovak között vagyok újra, s továbbadom azt az örömet, amit ezek a szépséges lények nyújtani tudnak. Már most ti is kicsoda tervezgetésbe fogtatok, s ez még csak a kezdet. Ki tudja, mi jut még majd az eszetekbe? Csak így tovább!

A lányok elköszöntek Pali bácsitól, s ajándéktárgyaikat szorongatva visszamentek a nézőtérre. Felszabadultak helyek, s most sikerült egymás mellé kerülniük. Éppen a díjugratás volt soron.

– Hű, de nagyot ugrott, csak úgy úszott a levegőben! Ezt meg kell örökítenem! – mondta Kitti.

Dorka a lovas nyakláncát simogatta.

– De meg ám, és a mi barátságunkat is, ugye?

– Persze, hiszen bennünket a lovak, a lovaglás szeretete hozott össze!

A rendezvény most már örömmel töltötte el a két lányt, boldogan figyeltek, s közben tervezgettek, időnként összesúgtak valamit.

– Ugye hamarosan találkozunk majd? – kérdezte Dorka.

– Persze, hiszen: „azért vannak a lóbarátok” – szorította meg Kitti Dorka kezét, s így maradtak, fogva egymás kezét, az összetartozás örök jeleként.

Árvay Mária

Fotó: Németh Magdolna

A történetekben gyakran előforduló szavak magyarázata

Kobak: bukósisak jellegű, speciális lovas fejvédő

Tanügetés: a ló közepesen gyors mozgása, a lovasnak mindvégig a nyeregben kell maradnia.

Könnyű ügetés: ilyenkor szabályos időközönként a lovas kiemelkedik a nyeregből, testsúlyát lábaira, belső combjaira viszi át.

Kirándulás Pécel külterületén

Kedves ismerősöm kért meg az egyik szombaton, hogy legyen kísérője Dórának és Évinek, akik megszállottan kutatják azt, hogy a talajnak megfelelő-e az aljnövényzet az adott területen. Sok szép és érdekes növényt „fedezhettem fel” Évi és Dóri segítségével, és azt is megtudhattam, hogy az aljnövényzet elárulja, azon a területen milyen fák és cserjék a honosak.

Kovács Dorottya és Böhm Éva Irén

Pécelnek azon a területén, ahol mi voltunk, nagyon szépen megmaradt az aljnövényzete, annak ellenére, hogy a honos fák helyett akácfákkal telepítették be a területet. Remélem egyszer sikerül visszaállítani a természetes állapotokat.

Nemrég Hortobágyon voltunk kirándulni, ahol egy szakember turistáknak tartott előadást arról, mi jellemző Hortobágyra, milyen növények és állatok honosak azon a területen. Nem hiszem, hogy túlzok, amikor azt mondom, hogy Pécel gyönyörű, még a külterülete is. Magamban már olyanokról álmodozom, hogy lesz gazdája ennek a területnek is, és utazási irodáknak adunk hírt magunkról, hogy a csoportokkal álljanak meg pár órára itt Pécelen, és a kastélyok mellett megcsodálhatják az élővilágunkat is. Sajnos most ez a terület kicsit el van hanyagolva. Elpusztult fák, korhadt ágak hevernek a földön, míg számtalan ember fagyoskodik az otthonában, pedig csak le kellene hajolni, és kis fáradsággal meglennie a fűteni való. Gondolom, ezt jól és okosan akkor lehet „tisztán tartani”, ha tudnák az emberek, hogy mit vihetnek el, és mi az, amit szigorúan tilos.

Pécel nagyon szép város, a Gödöllői-dombság gyöngyszeme, több mint tíz éve élek itt, de mindig újabb és újabb dolgokkal varázsol el, igaz, én hagyom magam.

Kalandos, izgalmas felfedést kívánok mindenkinek Pécelen.

Gulyás Jánosné Mikes Zsuzsa

Kiállítás a könyvtárban

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Rákoscsabai Könyvtárában kiállításon vettünk részt az ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház varrodájában készült termékeivel húsvét hetében. A könyvtár vezetőjével Cigányik Anikóval és Kovács Györgyi régióigazgatóval való ismertségünk korábbra nyúlik vissza. Egy ESE-rendezvényre jöttek el isaszegi Segítő Házunkba, ahol megismerték tevékenységünket. Az itt látottakat mélyen a szívükbe zárták, amit szeretnének bemutatni olvasóiknak is. Karácsony előtt egy-napos kézműves-kiállítást szerveztek, és meghívták Szotyai színtársulatunkat egy előadásra.

A könyvtár dolgozói továbbra is azon vannak, hogy minél több ember megismerje tevékenységünket, ennek köszönhetjük az áprilisi lehetőséget. Textiltermékeinken keresztül bemutatathatuk ismét, hogy egyszerű anyagdarabokból szemet gyönyörködtető termékeket lehet készíteni: dísz- és üléspárnákat, állatfigurás párnákat, textiltáskákat és szőnyeget.

A varroda mellett található előkészítő műhelyünkben a fogyatékkal élő fiatalok szabásminta alapján megrajzolják az állatkák

egyes részeit, és kiszabják azokat, szivacsot vágnak (ami később tömőanyagként szolgál), hímeznek, fonnak, és tarisznyát, szőnyeget szőnek.

A varrodában és szövődében készülő termékek gyártásával elsődleges célunk, hogy a Pécelen és Isaszegen működő intézményeink szükségleteit kielégítsük. Ápoló otthonainkban, Lakóotthonunkban, Fogyatékos Intézményünkben a magunk készítette ágytakarókat, függönyöket, asztalterítőket, fali- és lábszőnyeget használjuk. Az aktuális ünnepnek megfelelően segítünk a dekoráció elkészítésében.

Akik nem tudták a Rákoscsabai Könyvtárban megtekinteni termékeinket, az isaszegi Alemany Erzsébet Segítő Házban ellátogathatnak, vásárolhatnak, válogathatnak árúkészletünkben, sőt egyedi igények alapján elkészítjük a szőnyeget, textil táskákat, díszpárnákat, szövött ballagó tarisznyákat... Minden hétköznap reggel 7 órától délután 14:30-ig várjuk az érdeklődőket Isaszegen, a Nap u. 2/b. szám alatti szövőde-varroda műhelyünkben.

Pápai Lászlóné Ágnes műhelyvezető

Ez a nap más volt

Ez a nap más volt, mint a többi. És ezt már mindenki tudja, és talán mostanra mosolyt csal ez a történet mindenki arcára.

Péntek április elseje, talán már a dátumban benne volt, hogy valami történni fog. Nem egymást vicceltük meg, hanem az idő viccelt meg mindnyájunkat, és próbára tett. De ez mindjárt kideír rövid kis történetünkben.

Minden a megszólalt szerint indult. Olyan négy óra körül indult el a nagy csapat az isaszegi ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház Lakóotthonából.

Már egész nap, dehogyan inkább egész héten mindenki az étlapot böngészte, hogy mit is eszik majd, számoltak, válogattak, volt, aki listát készített, különböző étel variációkból. De még pénteken is azon filózott, hosszú számolgotás után, hogy akkor melyik étel különlegességét válassza majd.

Elindultunk. Busszal Isaszegről Gödöllőre, majd onnan megint busszal Veresegyházra. Az útvonalat már mindenki ismerte. Veresen következett egy kis séta az étteremig.

Az étterem kiválasztásának történetéről talán érdemes lenne szólni pár mondatot. Tavaly Veresegyházán voltak nyaralni a lakóotthonosok, és akkor fedezték fel ezt az éttermet (Labella

étterem és pizzeria), mindenkinek tetszett, és persze az étel minősége és az adagok mennyisége is dicséretre méltó volt. Na, de a lényeg az, hogy minden pénteken ebben az étteremben torkos péntek van (az ételeknek a fele árát kell fizetni). Szerintem ez mindenki számára vonzó ajánlat. Ennyi piros pont mellett egyértelmű volt választásunk.

Megérkeztünk, az asztalunk már készen állt. Megkaptuk az étlapokat, rendeltünk. Nem kellett sokat várnunk és jöttek is a finomabbnál finomabb ételek.

Ez talán még egy átlagos programnak tűnhet az olvasónak, viszont ez nem egy átlagos dolog a lakóotthonos fiataljainknak. Na, de ami ezután következett az még inkább izgalmas volt mindenki számára.

Egyszer csak ránézett valamelyikünk az órára és olyan negyed kilenc körül járt. Kilenc órakor indult egy busz Gödöllő felé. Na, akkor azt tudtuk már, hogy nem érjük el, mivel míg mindenki kifizeti a számláját az legalább egy fél óra.

Nem értük el a kilenc órakor induló buszt. Tizenegy órakor indult a következő, ezért következett egy séta a városban, na meg a sztorizgatások. Nagyon jó hangulatban telt el ez a két óra, és

akkor ott valakinek eszébe jutott, hogy Gödöllőről nem indul már semmi tizenegy után. De tudjátok, az ember reménykedik. Mi reménykedtünk, és viccelődtünk, hogy akkor majd hazagyalogolunk.

Megérkeztünk Gödöllőre. Az állomáson megtudtuk, hogy hajnali négykor indul az első vonat. Ekkor vált érdekessé a dolog mindenki számára. Na jó, nem mindenki számára. De nem pánikolt senki. A nagy csapat nagyobbik részében, szinte egyszerre merült fel az ötlet, hogy nem várunk négy órát az állomáson, nem fagyoskodunk, hanem bátran bevállaljuk azt, hogy hazasétálunk. Két ember inkább úgy döntött, hogy marad, és türelmesen várja a hajnali négykor induló vonatot.

És akik felkerekedtek az éjszaka kellős közepén, és végig fegyelmezetten, összetartó csapatként, előre tekintve vágtak bele a gyaloglásba: Bisztritsányi Emese, Bablena Boglárka, Halász Mónika, Katus Gergő, Géro Csaba, Popa Csabi, Paróczai Sándor, Vrtel Géza és Verseczki Zsolt.

Büszkék vagyunk rájuk. Nevezhetjük akárminek is ezt az utat: túrának, „kiképzésnek”, egy lelki és fizikai próbának, talán egy örülségnek, egy felelőtlen döntés is lehet valakinek a szemében. A mi döntésünk volt, és talán akkor ott nem sokat gondolkodtunk azon, hogy mi lenne a legjobb, nem számoltunk a következményekkel, de azt hiszem, ha egy kicsit is többet agyalunk, akkor

ott maradunk mind együtt, ekkor egymást kezdik el piszkálni, veszekednek majd, és megfáznak az állomáson várva. Egyértelmű volt mindenki számára, hogy ott akkor el kell indulnunk. És elindultunk. Két ember nem indult el, ott maradt velük az egyik segítő, a másik pedig elindult a csapattal.

Egész végig tartottuk a kapcsolatot.

Fáradtan, kissé megtörve értünk vissza hajnali fél háromkor az isaszegi Lakoóthonba. Én magam se fogtam fel az egészet akkor, utána kezdtem el gondolkodni és hálát adtam az Úrnak, hogy épségben megérkeztünk.

Ez az este számunkra egy felejthetetlen tanulság, egy bizonyíték arra, hogy mennyi erő, kitartás, akaraterő, csapatszellem, odafigyelés, szeretet van ezekben az emberkékből.

Ja és persze a segítők még egy fontos tanulsága erről az izgalmas estéről, hogy az idő rohan, és többször rá kell nézni az órára.

Az éjszakai túrázásunk után, ami szombat hajnali fél háromkor ért véget, négy bátor vállalkozó: Bisztritsányi Emese, Halász Mónika, Verseczki Zsolt és Paróczai Sándor vasárnap, április 3-án hajnali fél hatkor elindultak és részt vettek a tizenöt kilométeres Isaszegi Csata Emléktúrában az Isaszegi Természetbarát Klub szervezésében. A kijelölt útvonalat időre teljesítették, oklevéllel tértek haza. Ismételten büszkék vagyunk rájuk.

Sipos Edit

Anyák napja iskolánkban

„Az anyák halhatatlanok. / Csak testet, arcot, alakot váltanak; egyetlen halott / sincs közülük; fiatalok, mint az idő. Újra születnek / minden gyerekkel; megöletnek minden halottal – harmadnapra föltámadnak, mire virradna.”

Magyarországon 1925 óta május első vasárnapján ünneplik az anyák napját. A Magyar Ifjúsági Vöröskereszt tartotta az első ünnepet a májusi Mária-tisztelet hagyományával összekapcsolva.

Intézményünkben, az ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház Pedagógiai Szakszolgálat Fejlesztő Iskolájában a hagyományos anyáknap ünnepségektől eltérően készülünk és ünnepelünk. Mi speciális iskola vagyunk. Sérült gyerekekkel, részben sérült családi háttérrel. Az anyák napját szülők napjaként ünnepeljük, mivel néhány hozzánk járó gyermeknek nem él az édesanyja, őket az édesapjuk vagy nagyszüleik nevelnek, vagy nem családban élnek.

Intézményünkben az is eltér a szokásostól, hogy nem tartunk a szülők számára műsort, ám kis ajándékokat készítünk nekik. Gyermekünknek – tudjuk – szoros a kötődésük, fontos számukra a szüleiktől kapott szeretet, gondoskodás. Ezért együtt készülünk meglepetés ajándékkal.

Anyák napja előtti hét a készülődésről szól. A mindennapi reggeli köszöntőn a bevezető dalok után anyáknap énekeket, verscskéket gyakorlunk. A mozgásnevelés órán a gyakorlatokat olyan mondókákra végezzük, amelyek e nap témaköréhez kapcsolódnak. A szűkebb-tágabb környezetünk órán kézműves foglalkozásokat tartunk. Kis virágokat ragasztunk papírból, amelyeket előre megrajzolunk, kivágunk. A gyerekek kiszínezik, majd megragasztják.

A kis ajándékokon nagy-nagy szeretettel és csillogó szemmel dolgoznak a gyermekek, és amit elkészítenek tanulóink, hazaviszik anyukájuknak, apukájuknak, nagymamájuknak, nevelőiknek. Így megköszönve a szeretetet és gondoskodást, amit tőlük kapnak a gyerekek.

Simon Éva

Egymást Segítő Egyesület

Ez a neve, így, csupa nagy kezdőbetűvel annak a társaságnak, amely hivatalos bejegyzési dátum szerint 1989 júniusától működik Pécelen. Én akár a csupa nagybetűt sem sajnálnám ettől a közösségtől, melynek nevét mindig is úgy értelmezem: segíteni egymást, egy másik embert, aki rászorul, s akinek segíteni tudunk is, mert telik tőlünk. Hogy miből telik? Legesleginkább emberszeretetből, hiszen a tagok szabadideje éppen csak annyi, mint akárki másé a mai világban, de ők éppen ezt a szabadidőt, a családot, a pihenés óráit fordítják a másokkal való foglalkozásra. Mindig is őszinte tisztelettel néztem tevékenységüket, megvallván, hogy magam csak a csekély tagdíj befizetésével tudtam segíteni, s csodálkoztam, honnét bennük az energia s türelem, a munkabírási. Felsorolni is sok, mi minden van a másfél esztendő mérlegén!

Nyilvántartás a rászorultakról, az önhibájukon kívül bajba jutottakról (bár az egyesület sohasem tudakozódik az okok után), ingyenes tüzelőutalvány azoknak, akik ezt már nem képesek megvásárolni, iskola-felszerelések kiosztása a rászoruló gyermekek közt. Bútorzat, egyéb használati tárgyak elszállítása azoktól, akiknek nincs pénzük megvásárolni, ami szükséges lenne (magukra hagyott, idős emberek, nagycsaládosok). Házat építettek, otthont teremtettek egy olyan családnak, amely erre maga erejéből soha nem lett volna képes, erő, pénz, ismeretek hiánya miatt. Segítettek rendezni a tulajdonjogot egy másik, szétesőben lévő családnak, anyagiakkal is hozzájárulva a jog megváltásához (most éppen arra készülnek, hogy beve-

zessék a villanyt, lévén szó külterületi tanyaépületről). Könyveket gyűjtöttek erdélyi magyar iskolásoknak, használt ruhát a kispénzüieknek. Tavaly tavasszal a községünkben vendégeskedő kolozsvári kisiskolások az egyesület pénzén látogathatták meg életükben először a budai várat, a Szépművészeti Múzeumot, az Állatkertet. S tudjuk azt is, hogy az emberek, gyermekek nem csak ételre, jó szóra is éheznek, nem csak a meleget, a ruhát, a közösséget is nélkülözik, talán még jobban. Gyermekefoglalkozások, családlátogatás, táncház, ismeretterjesztő előadások tartása, ezekre is telik a szeretetből.

S hogy miből? Magánemberek, intézmények, üzemek adományából, munkájából (mert az csak „természetes”, hogy a mérnök az ESE-házat ingyen tervezi, az asztalos a polcokat ingyen csinálja, a nyugdíjas pedagógus, a holland diák, meg a gyülekezeti tag ingyen keveri a betont, napszámra). Telik a leleményességéből is. Az ingyenruhát szégyelli elfogadni az önértékes szegény ember. Ha néhány száz forintért hozzájut, szívesebben veszi, s ráadásul ez a pénz az egyesület pénztárából újabb rászorulókhhoz jut el. És segítettek a külföldi emberbaráti szervezetek is (International Bauorden, Máltai Szeretetszolgálat) – munka, segélycsomag –, s ami talán a legfontosabb: testvéri jó szó, baráti jobb nyújtása a munkálkodóknak. És voltaképpen tőlünk, péceliektől sem vár mást, többet az Egyesület, ne fukarkodjunk hét vele!

Heltai Miklós

Megjelent az ESE Híradó első számában 1991. május 5-én.

Visszatekintés

Egy új lap indításakor a szerkesztőség meghatározza a lap arculatát, és szerkesztőségi levélben az olvasóval is közli az alapítói szándékot. Tavaly, amikor útjára bocsátottuk híradónkat, elmulasztottuk a szándék közlését, valahogy nem tartottuk lényegesnek, no meg annyi volt a beküldött írás, és oly kevés a hely, hogy inkább az arra érdemesebb írásokat közöltük tájékoztatás helyett. Most, hogy lapunk egy éves születésnapját ünnepeljük, talán érdemes valamiféle számadást készíteni az elmúlt időszakról.

Az újságot az egyesület tagságának azon igénye hívta élet-

re, hogy községünk lakossága ne másodkézből kapjon információt (mely sajnos a legtöbb esetben dezinformáció) az ESE tevékenységéről, hanem közvetlenül saját lapunkból értesülhet a fontosabb „ESE-ményekről”. Szamba véve lehetővé tettük, tudtuk, hogy az újság nem fog nyereséget termelni, hiszen egy párszáz példányban megjelenő lap nem is lehet nyereséges – jó, ha saját magát eltartja. Nekünk az a nyereség, hogy olvasóink megismerik egyesületünk munkáját, és a közölt írásokkal esetleg örömet szerzünk másoknak. Már amikor először körvonalaztuk baráti beszélgeté-

seken az ESE Híradó arculatát, világosan kirajzolódta a következő vezérelvek: 1. lapunk nem lesz politikai folyóirat; 2. a korrekt, érdekektől független tájékoztatás. Úgy gondoltuk, hogy jelen körülmények között Pécelen csak e két vezérelvre lehet és érdemes újságot alapozni, mert ha e kettő közül valamelyik háttérbe szorul, akkor az ESE Híradó is a sajnos már megszokott péceli szintre süllyed. A fentebb elmondottak nem jelentik azt, hogy híradónkban nem jelenhetnek meg érdeklődésre számot tartó közéleti vonatkozású írások. Volt már (I. évf. 6.sz. „Elköszönés”, „A védelem a szó”) és lesz is ilyen. Azon polgártársainknak, akiket igaztalanul vádolnak, bántanak, üldöznek, továbbra is biztosítjuk újságunkban – nevünkhöz híven – a védekezés lehetőségét.

Első számunk kiadása óta a lap számos változáson ment és megy keresztül, mind külső megjelenésében, mind tartalmában. Míg első számainkban kizárólag az egyesületi tagok tollából jelentek meg írások, most már vannak külső „újságíróink” is. Kezdetben szinte kizárólag csak dokumentumokat közöltünk és beszámolókat az egyesület életéből; menet köz-

ben – olvasói kérésre – egyre több nem kifejezetten egyesületi hír, tájékoztató, kulturális eseményről szóló beszámoló és öszszefoglaló került a Híradóba. Ez ezután sem lesz másképpen. Bár nem célunk magunkra venni egy közéleti újság szerepét, a helyi kultúrának az eddiginél is több helyet szeretnénk biztosítani lapunk hasábjain.

Az elmúlt egy év alatt többször látszott úgy, hogy elegendő mennyiségű írás hiányában a helyi lapok sorsára jutunk, de ezek a gondok szerencsére mindig időben megoldódtak. Most már ott tartunk, hogy terjedelembővítésen törjük a fejünket, de ha ez nem is sikerül igazán, azért egyre többször látnak majd napvilágot bővített példányszámok. Ahogy az egyesület karitatív tevékenysége mellett egyre több és több érdeklődési kört integrál magába – Bio Klub, Ifjúsági Klub, Cserkészcsapat, Vállalkozók Baráti Köre, Alkotó Műhely, Honismereti Kör, Irodalmi Kör –, úgy bízunk abban, hogy az egyesületi híradó is egyre gazdagabb anyagot tud olvasóinak találni.

Koricsánszky Attila

Megjelent az ESE Híradó 1992 júniusi számában.

Létesítsünk helytörténeti gyűjteményt!

Kötelességünk a múlt értékeinek, emlékeinek megőrzése

Minden nemzedék az előtte lévők által létrehozott technikai, gazdasági és kulturális színvonal megőrzése, továbbadása és továbbfejlesztése révén halad előre. A megtett út ismerete hozzásegíthet bennünket jelenünk reális értékeléséhez, jövőnk megtervezéséhez és tudatosabb alakításához. (Ezért igaz az a mondás, hogy „a történelem az élet tanítómestere”.)

A tárgyi emlékek, az adott kor írásos és képi dokumentumainak gyűjtése és megőrzése jelentősen hozzájárulhat ahhoz, hogy egy adott település polgárai (függetlenül származási vagy előző lakóhelyüktől) közvetlen környezetüket jobban megismerjék, a létrehozott értékeket megbecsüljék, és a nagyobb időbeli perspektíva áttekintése révén azonosuljanak a település gondjaival, de fejlődési lehetőségeivel is.

Sajnos e téren Pécelen jelentős adósság van, mert annak ellenére, hogy a környék egyik legrégebbi települése, múltja emlékeinek szervezett megőrzése és bemutatása megoldatlan. Pedig a fentiekén kívül erre községünknek két súlyos erkölcsi kötelezettsége is van. Az egyik, hogy az ásatási emlékek révén a régészettel foglalkozó szakirodalomban egész Európában ismert fogalom a Péceli kultúra, másrészt a község szülötte, Varga Mihály sok évtizedes szorgos munkájával létrehozta a helytörténeti gyűjtemény alapját, amelynek megőrzése, rendszerezése és továbbfejlesztése elháríthatatlan feladat. Többek között azért is, mert a jelenlegi tárolási helyek nem megfelelőek (nedves, állati kártevőktől sem mentes helyiségek), másrészt, mert a múltó idővel minden nappal nehezebb a megfelelő tárgyak és írásos emlékek gyűjtése...

Ezért jelentős lépés volt, hogy a képviselő-testület megbízta a Honismereti Kör vezetőjét, Koricsánszky Attila képviselőt a Varga Mihály-féle hagyaték leltározásával. Ez azonban – megfelelő összetételű leltározási bizottság segítségével – érdemben csak akkor kivitelezhető, ha legalább az átmeneti tárolásra alkalmas helyiséget biztosít a Polgármesteri Hivatal.

Bizonyos mértékig örülni kell, hogy az önkormányzat tervei között szerepel a falumúzeum részére hely biztosítása (a Polgármesteri Hivatal melletti félkész épületben). Mivel ennek az épületnek a befejezése után rengeteg tervezett és elfogadott funkciója van, őszintén meg kell mondani, hogy a múzeumi célra megmaradó helyiségek nem adnak lehetőséget egy ilyen jellegű intézmény normális indításához, széleskörű szervezett gyűjtőmunkához, a nagyközönség és az iskolák tanulóinak rendszeres és szervezett látogatása révén a rendeltetésszerű működéshez.

Olyan elkötelezettséget is vállalni kell, hogy a múzeum keretében helyet kell biztosítani az itt élő országos hírű képzőművészek (Karsai Zsigmond, Pannonhalmi Zsuzsa, Fésűs Károly) ilyen célra ajándékozandó alkotásainak megőrzésére, bemutatására. Ha megtörténik a jelzett félkész épület befejezése, akkor falumúzeumi célra átmenetileg (gazdagabb időnkig, amikor direkt ilyen célú épület létesíthető) minimálisan megfelelne a régi tanácsháza.

Múzeumi gyűjtés és kiállítás szempontjából Pécel a váci Tragor Ignác Tájékoztató és felügyeleti hatáskörébe tartozik. Az intézmény igazgatója minden szükséges szakmai és szervezési segítséget megígért, és ennek érdekében rövidesen felkeresi a Polgármesteri Hivatalt.

Jelenleg a következő lépések látszanak indokoltnak:

- megfelelő tárolóhely kijelölése és a leltározás szakszerű elvégzése,
- Múzeum Baráti Kör szervezése,
- az anyagi források kiegészítésére a Helytörténeti Alapítvány létrehozása,
- önkormányzati alapító határozat és működőképes elhelyezés mielőbbi biztosítása.

Cser László

Megjelent az ESE Híradó 1993 januári számában.

Pécel címere

Pécel Nagyközség Önkormányzatának Oktatási Kulturális és Sport Bizottsága 1993. decemberében fogadta el a Pannonhalmi Zsuzsa, Pécelen élő keramikusművész által készített címertervet, s a testület ez év januárjában hagyta jóvá. Már „csak” a heraldikusokból és grafikusokból álló szakzsűri véleménye hiányzott, végül ez is meglett.

Pécelnek tehát 1994-től saját címere és zászlója van.

A címerhasználat a XIII. századi Európában kezdett elterjedni, a lovagi tornák páncélos, sisakos bajnokait sisakforgóik valamint pajzsaik formái és mintázata alapján tudták megkülönböztetni egymástól. A nemesi családok címereibe aztán ezek az elemek kerültek bele. Az élő heraldika korában a címeradományozás joga a királyt illette meg, s akárki nem is kaphatott, azt ki kellett érdemelni! Az adományozott és később a leszármazottai is büszkén viselték a kapott címet, bármi is volt a rajzolata, hisz a család tett valamit a hazáért, a közösségért. A későbbi idők folyamán közösségek, városok is kaphattak címet, s ezzel egyidőben szabadságot és kiváltságokat. De az adományozást a városoknak is ki kellett érdemelniük! Részben azért is érzem kissé anakronisztikusnak a XX. század végi királynélküli polgári demokráciában a címerkészítést, mert nincs mögötte tett. S így üres hivalkodásnak tűnik számomra a címerhasználat. Persze büszkének is lehetünk rá, mert nagyon szép, és csak rajtunk múlik, hogy tudunk-e tetteket is felsorakoztatni mögé.

No, de térjünk rá a címer leírására.

A művésznő hármasszoros címerpajzsot alkotott. A pajzs felső harmadában a vízszintes ezüstmázás csíkot a Rákos-

patakot jelképezi. A csíkot feletti hármasszoros domb önmagáért beszél.

A pajzs nagyobb részét kitöltő két osztály már bővebb magyarázatot igényel.

A jobb oldali mezőben a vörös-ezüst „Árpád-sávok” láthatók. Az Árpád-sávok felvétele nem valamiféle „magyarkodás”, még csak nem is az állami címerünk majmolása. A Pécelen élő trónkövetelő, az Árpád-házi leszármazott Chruy-Chanell Henrik családi címereiből származik. Az utolsó Chruy-Chanell gróf egyébként ma Párizsban él, de ősei révén szoros szálak fűzik Pécelhez és Magyarországhoz.

A baloldali mezőben egy bárány látható, kezében ferdén keresztet tart.

A reformátusoknak ezt a szimbólumot nem kell bemutatni, hisz a református egyház jelképe. Pécel címereiben az „Angus Dei” a Ráday családnak és persze Pécelnek a reformációban betöltött szerepét szimbolizálja, ugyanakkor jól kifejezi azt is, hogy Pécel – a különböző egyházi felekezetek révén – keresztény község.

Pécelnek tehát saját címere van, és jó, hogy van, mert ha a képviselő-testület, élén a polgármesterrel, leadja a megyének a középiskoláinkat, elajándékozza a községi vagyont, akkor már csak címerünk marad, s az fog bennünket a többi községtől megkülönböztetni, hogy – ha kultúránk nincs is – nekünk legalább van címerünk

Koricsánszky Attila

Megjelent az ESE Híradó 1994 márciusi számában.

Vicces hirdetések az ESE Híradó 1994 áprilisi számából:

Számlázásban gyors és pontos
Dr. Szélestekintetű Fontos!

Ellenőrt keresünk, gondost,
ki megtalálja a számokban
a köznek ártó Fontost.

Választási
gyűlésünkre
jól károgó varjakat
keresünk díszlet
céljából.

Jelige: sokszínűség

Péceli beruházás
karbantartó
munkálataihoz
imbolygó járású
gátöröket keres

a
GÁTLÁSTALAN BT.

Jelige:
lassú víz gátat mos!

Képességmérő bányabékát
alkalmazna műszaki
szakértőnek a FALLDEJÓ
Kisszövetkezet.

Impresszum

1991. december

Felelős kiadó: Némethy Mária, ESE elnök

Szerkesztő: Koricsánszky Attila
Az újság megjelenik minden hónap 5-én.

Példányszám: 400

A lap ára 15 Ft.

Levélcím: 2119 Pécel, Kálvin tér 5.

1994. december

Laptulajdonos: Országos hatáskörű
Péceli Egymást Segítő Egyesület
Főszerkesztő: Koricsánszky Attila
Felelős kiadó: Némethy Mária, ESE elnök

Az újság megjelenik minden hónap 5-én.

Példányszám: 500

A lap ára 25 Ft.

Levélcím: 2119 Pécel, Pihenő u. 2.

Az újság a Művészeti és Szabdművelődési

Alapítvány támogatásával készült.

AZ ESE HÍRADÓ HŐSKORA

Koricásnszky Atilla

Amikor a lap mostani főszerkesztője megkért ennek a „nosztalgia cikknek” a megírására, habozás nélkül mondtam igent, mert úgy gondoltam, hogy röpké fél óra alatt képernyőre vetem az emlékeimet, de rá kellett jönnöm, hogy ez nem is annyira egyszerű, mint ahogyan képzeltem.

Az emlékek sohasem lehetnek pontosak és teljesek, hiszen a történelmet mindenki saját szűrőjén engedi keresztül. Nincs másképp ez az én esetemben sem, húsz év távlatából már csak elmosódott, elnagyolt képeim vannak nemcsak a Híradó első számairól, de az akkori eseményekről is...

Az 1990-es évek első felét Pécelen a politikai csatározások, botrányok jellemezték. Minden politikai csoportosulás valamiféle erős belső késztetést érzett arra, hogy ötletszerűen, a pillanatnyi érdekek alapján tájékoztassa a lakosságot a történésekről, de rendszerint egyik csoport sem ragaszkodott szigorúan az igazsághoz. Szórólapjaik csak a választások előtt, no meg akkor jelentek meg, amikor valamiféle valós vagy vélt sérelem érte őket. Rendszeres tájékoztatás tehát nem volt Pécelen. Még az önkormányzatnak sem volt saját lapja.

Ilyen körülmények között jöttünk össze páran az ESE által bérelt Kun József utcai garázsban és határoztuk el, hogy saját lapot adunk ki, mert szükség van Pécelen egy pártoktól, politikai csoportosulásoktól független helyi újságra, amely képes hiteles, tárgyilagos képet adni a lakosságnak a helyi eseményekről. A lap nem politikai lapnak indult, az alapítók határozott szándéka volt a tisztességes tájékoztatás, a markáns állásfoglalás, és nem utolsó sorban a rendszeres megjelenés.

Helyi újságot szerkeszteni minden korban nehéz, hiszen sem pénz, sem képzett újságírói gárda, de befogadó olvasói kör sem áll mindig rendelkezésre együtt, egy időben, egy helyen.

Nekünk szerencsénk volt... Máriának volt hite, mi meg hozzáadtuk a lelkesedésünket és az önbizalmunkat, ami némi tapasztalattal és gyér technikai háttérrel volt megtámogatva. Ez valamelyest elensúlyozta a krónikus pénzihiányt.

Jó magyar szokás szerint „bizottságot” alakítottunk, ami aztán nem is működött igazán (szintén jó magyar szokás szerint), de ezt akkor még nem tudtuk, nem is éreztük, hiszen Máriának is, nekem is megvolt a magunk feladata. Hosszú időn keresztül ez a szerkesztő bizottság gyakorlatilag két főből állt: Felelős kiadó: Némethy Mária, főszerkesztő: jómagam. Utóbbi titulus üres cím volt csupán, még gépírónk sem volt, nemhogy szerkesztőség.

Leosztottuk a feladatokat, Mária feladata volt az íráskorrekció, az enyém pedig a bevétel és a formába öntés (a lap 170 ezer leütésből állt, ezt a számot szerintem sosem fogom elfelejteni. Valószínűleg akkor utáltam meg végleg a gépelést.).

Első lépésként a fejléceket kellett megtervezni, amiről a mai számítógépeken felnövekvő generációk elképzelni sem tudják, mekkora munka volt. Milliméterpapírra rajzoltam meg Csaba öcsém gyümölcsfát tartó balkezét és a három betűt, majd pixellenként rajzoltam át a számítógépen (bármily hihetetlen, de scanner még nem létezett akkoriban). Ezután következett a szállított íráskorrekció gépre vitele és nyomtatása egy öreg mátrix nyomtatón. Ez sem volt annyira egyszerű. Primitív szövegszerkesztők ugyan léteztek már, de nemhogy a proporcionális rendezést nem ismerték, de még a több hasábszerkesztést sem (és csak egy betűkészlét volt).

Papíron rajzoltuk meg a szövegtükröt és határoztuk meg a hasábszélességet. Ezután kiszámoltuk, hány karakter fér el a hasáb egy sorában, és úgy kellett begépelni a szöveget. Az eredmény egy hosszú, egybefüggő szövegsík lett, amit nyomtatás után ollóval daraboltunk fel és ragasztottunk a már megrajzolt lapokra. Ezután következett a mesterpéldány elkészítése a fénymásoló gépen, és erről készült a többszáz másolat, ugyancsak a fénymásológépen.

Mai eszemmel fel nem foghatom, hogyan tudtunk megjelenni rendszeresen, pontosan minden hónap 5-én. Emlékeim szerint egyszer sem csúsztunk a kiadás-

sal egyetlen napot sem, pedig az újság egyre népszerűbb lett és egyre bővült az oldalszám. Az első lap még 6 oldalon jelent meg, a második számtól kezdve már 8, és rövid időn belül 16 oldalon. Ezzel a technikával!

1991-ben elkészült az egyesület székházának első üteme, és karácsony táján átköltözött a garázból a „nyomda” is. Óriási könnyebbség volt ettől kezdve, hogy sikerült beszerezni egy kiadványszerkesztő programot (Xerox Ventura), amivel kiváltottuk a kézimunkát, valamint az egyesület vásárolt egy tintasugaras nyomtatót, ez jelentősen javított a lap külső megjelenésén. A fénymásolásba már 1992 januárjától besegített Bagó Gyuri barátom is. Nélküle teljesen kilátástalan lett volna a munka, ekkor már 7-800 példányban jelentünk meg.

Az ESE Híradó fogalommá vált Pécelen. Sokan szerették, sokan gyűlölték, de mindenki várta a megjelenését. Egy alkalommal a testületi ülésen még Teleki Gyula polgármester is megdicsérte a lapot, amire azt válaszoltam, hogy: „Ha neked tetszik Gyula, akkor valamit elrontottunk.”

Ahogy telt az idő, úgy formálódott és bővült az újság körül egy egyre profibb „újságíró gárda”, váltak a cikkek egyre olvasmányosabbá, és természetesen egyre színvonalosabbá. Ma már nem emlékszem mindenkire, hiszen sokan voltak, és nagy volt a jövés-menés is. Pár nevet mégis meg kell említenem, mert rájuk mindig számíthattunk: Cser Laci bácsi, Juhász Ilonka néni és Jenő bácsi, Heltai Miklós, Szingerné Pannika, Bodó Margit.

Az első három évfolyam befűzött számain ma is őrzöm a könyvespolcomon. Időnként fellapozom őket, és nosztalgia-zok. Ezek az újságok magukon viselik az amatőrizmus minden hibáját de minden báját is. Azt hiszem, ma sem kell szégyenkeznünk miattuk egyikünknek sem.

Koricásnszky Atilla

Kedves Olvasóink!

Kérésükre összeállítjuk az ESE Híradó régi évfolyamait: 1991-94 évfolyamok, lapszámonként 100 Ft/db, továbbá a 2000-2010 évfolyamok, lapszámonként 200 Ft/db áron.

Apróné Orosz Margit főszerkesztőnkéntel rendelhető meg.

Elérhetőségek:

Tel.: 06-28-454-076/077

E-mail: ese@vnet.hu

Web: www.egymast-segito.hu.

Egy lap újra indul

Ma 9 éve jelent meg az ESE Híradó első száma

1994 novemberében jelent meg utoljára az ESE Híradó. Nem tettünk fel az itt élőknek kérdéseket 1991-ben, amikor az első számot kiadtuk, és 1994-ben sem „kutattunk közvéleményt” a megszűntetéséről. Az újraindításról sem kezdtünk meg senkit. Az évek során egy-egy ritkán feltett: Miért nincs ESE Híradó? – kérdésre sem vártak őszinte választ a kérdezők.

Most a véletlennek köszönhető az újraindítás, a PHARE-Demokrácia pályázat támogatásának. A pályázatot nem nagy kedvvel írtam, hiszen inkább egy rehabilitációs központ megvalósítását pályáztatok volna meg. Építés helyett szellemi építkezés? Adná a Jóisten, hogy Pécelen szellemi építkezés induljon el a PHARE-Demokrácia Mikro projekt támogatásával. A Pécel-ESE Híradó önkéntes stábjára ehhez kevés.

A Pécelen élők palackba zárt alvó, építő

tő szellemének ébredése és kiszabadulása kellene a szellemi építkezéshez. Több ezer értelmiségi, írástudó ágyaz esténként nyugodalmat alvó városunkban. A házak között kerítések. A gondolatokat, a mondatokat, a véleményeket falak választják el. Nem is érdemes kimondani(?), hiszen ettől sem változik semmi. Egy PHARE által támogatott demokratizálódási folyamat most kezdetét veheti településünkön. Keretei egyszerűek: a közérdeklődésre számot tartó hírek, tervek, vélemények közlését kínálja fel a folyóirat. Az ESE Teréz anyja termének minden hétfőn 16 órától nyitva van az ajtaja. Egy évig biztosan. Reménykedjünk közösen, hogy utána is nyitva maradjon. Jóindulattal és békeességgel indítjuk a Pécel ESE Híradót, remélhetően a jövőnek.

Némethy Mária

Megjelent az ESE Híradó 2000 májusi számában.

Kedves Olvasók!

Nagy öröm számomra, hogy a Pécelen most induló új havilapban, a Pécel ESE Híradó hasábjain köszönhetem Önöket. Nagy örömömre szolgál, hogy egy új helyi és kistérségi kérdésekkel foglalkozó havilap kezdi meg működését. Fontos ez, hiszen a legizgalmasabb információ és hír mindenki számára az, ami szűkebb lakókörnyezetét érinti. Ennél többről van szó, hiszen egyrészt az évek óta jól működő és szép feladatokat felvállaló Egymást Segítő Egyesület munkája nemcsak helyben, hanem Pécel térségében is rendkívül jelentős. Mindemellett azok a programok és események, amelyek a környék településein történnek, közelebb hoznak egymáshoz bennünket, mert ezen keresztül ismerjük meg egymás életét, tudunk egymás gondjairól, és találkoznak egymással.

Együtt könnyebb a nehézségeken is úrrá lenni. Az együttműködés számos formája azt bizonyítja, hogy ettől a térség gazdasági felemelkedése is várható.

Jó példa erre a már évek óta működő Gödöllő és Környéke Turisztikai Egyesület eredményei, vagy a gödöllői multinacionális cégek a környék településein egyre jobban bővülő beszállítói körének kialakítása.

Mint a térség országgyűlési képviselője lehetőségeim szerint segítem és támogatom a kiváló kezdeményezést, és amennyiben lehetőség van rá, szívesen tájékoztatom Önöket részletesen képviselői munkám Pécelt érintő kérdéseiről.

Gödöllő, 2000. április 11.
dr. Gémesi György
országgyűlési képviselő

Megjelent az ESE Híradó 2000 májusi számában.

A Pécel ESE Híradó szerkesztőségi tájékoztatója

Az Ön kezében lévő újság közéleti és kulturális folyóiratunk első száma, amely 2000. május 5-én 1000 példányban jelent meg.

A kézhez kapott kéziratok nagy száma miatt folyóiratunkat 28 oldalon jelentettük meg (24 oldalra terveztük). Íg is nagyon sok kézirat, megtisztelő vélemény a következő számba húzódik át. Elnézést kérünk!

Az újság újbóli megjelentetésére elnyert PHARE DEM támogatás összege 1.500.000 Ft lesz, amely csak 1 éves megjelenést támogat, de ha Önök ismerik a lapkiadás költségeit, tudják, ez az összeg még a fele költségekre se elegendő. Reménykedünk tehát, hogy az olvasó kezébe veszi az ESE Híradó 1. számát, s azt mondja:

„98 Ft? nem is sok érte, én is előfizetek rá 90 Ft-ért!”

Talán akad egy-két olvasó, aki átérzi mekkora erőfeszítés, hány ember munkája és milyen sok költség fekszik benne, felkiált:

„Én 200 Ft-ot is adok előfizetőként érte!”

Ők lesznek a támogatói előfizetők, ha beküldik a megrendelő szelvényt.

Talán akad olyan olvasó is, aki azt szeretné, hogy a lap 1 éven túl is fennmaradjon, és kiemelt támogatói előfizetőként 400 Ft-ot is áldoz a lap jövőjéért.

Kérjük, fontolja meg döntését.

Ez a békeességgel és jó szándékkal induló lap talán közelebb hozza egymáshoz a péceli embereket.

2000. május 5.

Búcsúzik az ESE Híradó

Egyre nagyobb anyagi erőfeszítéssel jelent meg hónapról hónapra az ESE Híradó. A szellemi erőfeszítésnek költsége nem volt ugyan, de azért így is elérte határait.

A havonta 300 ezer Ft veszteséget termelő folyóirat fenntartását pályázatok segítették, de hát ezeket is meg kell újra és újra írni. Egy helyi lap fenntartását általában szponzorok, hirdetések segítik. Általában. Az előfizetőkkel a „hiányzó” számok tekintetében elszámolunk.

Szeretnénk köszönetet mondani a lapterjesztőknek és minden külső és belső munkatársnak, akik segítségével a folyóirat 32 száma megjelenhetett.

Az ESE Híradó körül „műves”, szakmai igényességű technikai gárda is összegyűlt, akik segítségével az előfizetők „percnyi” pontossággal minden hónap 5. napján olvashatták a színeke öltözött lapot, a lehető legkevesebb technikai, nyelvtani és nyelvi hibával.

A 2000. májusi 5. és 2002. december 5. közötti 32 folyóiratszamba nagyon sok külső munkatárs is küldött írást. Köszönet és tisztelet az ESE Híradó „újságíróinak”.

Szeretettel

*Némethy Mária
főszerkesztő*

*Megjelent az ESE Híradó
2002 decemberi számában.*

KÖSZÖN AZ ESE HÍRADÓ

Az újrakezdések üzenete

Az ESE Híradó harmadik indításánál a kezdések megújuló energiái mellett a befejezések tapasztalatait is szeretnénk hasznosítani a témaválasztásban, az írások terjedelmében, a hírek és információk összeállításában. Természetesen ezek a változások nem érintik azokat az értékeket, amelyek fontosságában ma is hiszünk: a szabad véleménynyilvánítás joga nem lehet fegyver. Nem támadhatunk emberi vagy szervezeti méltóságot az írásokban. Ellenkezőleg. A témák, a helyi hősök bemutatásával az itt élő emberek szépre, jóra, igazra való törekvéseit, példaképeket, példákat emelnek és terjesztenek hírré.

A lokálpatriotizmus azt is jelenti, hogy szeretem azt a helyet, ahol élek, és meg szeretném ismertetni másokkal is. A helyi értékek bemutatása, a határok nélküli Unióban a nemzeti identitást erősíti. A választott kistérség: Pécel, Isaszeg, Gödöllő. Az összekötő hidak: a Rákos-patak, a Gödöllői-dombság, a történelmi, a családi, az iskolai, a munkahelyi kapcsolatok. Emberei, történelmi összetartozásokat, civil értékeket és érzelmeket szeretnénk 28 oldalon hónapról-hónapra lapfolyammá, folyóirattá terelgetni, igényes nyelvi, tartalmi és formai összeállításban. Hogy ebben a terelgetésben milyen hangsúlyt kap a politika? A politikai események, a tettek rangja adja a hír értékét. Ha a hír közösségi érték, akkor örömet szeretnénk vele nyújtani az olvasóknak a közlésével.

Az ESE Híradóban a közhasznú információkat, eseménynaptárakat folyamatosan állítjuk össze. Isaszegről, Pécelről,

Gödöllőről gyűjtünk tájékozódást könnyítő adatokat, tudnivalókat.

A kistérségre való nyitást kísérletnek is számjuk. Az előfizetők száma, az olvasói levelek, a beküldött cikkek tükröképet adnak a településeken élő emberek életérzéséről, problémáiról, közérzetéről, társadalmi, közéleti felelősségéről is.

A köztünk élő érdekes, értékes emberek megismerése, bemutatása nehéz, mert a kiválasztás szubjektív lehet, ezért szívesen fogadunk olvasói javaslatokat.

A híres emberek megismerése, bemutatása még nehezebb, hiszen a híresség maszkiájában fel kell vállalniuk rájuk osztott szerepüket, hétfőtől vasárnapig. Talán a hét nyolcadik napján tudnának időt szánni, hogy meséljenek magukról, de azért próbálkozni fogunk hírességekkel is.

A hétköznapi emberek sorsának, álmának megismerése, bemutatása könnyű. Csak vállalkozniuk kell üzenetük elmondására, életük elmesélésére. Az „Elmondom mindenkinek” rovatot a bemutatkozást önként vállaló térségi lakosoknak indítjuk el.

Pécelen, Isaszegen, Gödöllőn 54.759 ember él, a kiskorúakat is beszámítva. Zárkóztottan, nyitottan, magányosan, barátok között, családban, esetleg meghallgatás vagy figyelem nélkül. Vannak közöttünk olyanok, akik úgy érzik, életükből, sorsukból sokan tanulhatnak. A nyilvánosság lehetőséget ad tanításra és tanulásra is. Jelentkezőket és ajánlókat várunk telefonon és levélben is az „Elmondom mindenkinek” rovat hétköznapi sztárjának szerepére.

Szerkesztőségünk munkatársai várják az önkéntes jelentkezőket.

Az ESE Híradó újrakezdésének üzenete: a kistérség múltjának, jelenének hétköznapi szépeiről úgy adni hírt, hogy ünnepnek érezzék, mikor a folyóiratban elolvashatják.

Szándékunk szerint az ESE Híradó jól megfér majd a sok helyi, térségi, megyei, országos lap és folyóirat között, és sok információt nyújt a civil szervezetek számára.

*Némethy Mária
Megjelent az ESE Híradó
2003 júniusi számában.*

Az anekdoták, régi történetek mindig is jelen voltak a hagyományainkban, a beszédünkben, az ünnepeinkben. Megszólaltatójuk a hétköznapi ember, aki már hallotta, átvette valakitől, és továbbadta másoknak. Az anekdoták helyi jellegűek, személyhez vagy tájhoz kötöttek, esetleg érdekes eseményhez.

Pályafutásom során sokfelé megfordultam az országban. Mindig találkoztam olyan emberekkel, akik érdekességekkel szolgáltak a régműltből vagy az életük egy korszakából.

Húsz éve gyűjtök anekdotákat. Sokuknak van valóságalapja, akad olyan is, amelyiknek nincs. Mégis, valamikor valaki felfigyelt rájuk, és fennmaradtak. Ezeket szeretném közkinccsé tenni, mert a magyar népi és polgári kultúra apró ékkövei ma is köztünk élnek, csak le kell jegyezni, és el kell mesélni őket.

Íme egy ilyen példa a „Dunamenti mendemondák” sorozatból, a kalocsai Sárköz vidékéről...

Keligerné Nyerges Erika

Az éneklő halász

Csendesen csobog a víz a köveken. Tiszta és nyugodt most a Duna... Lassan jár, széles karjaival magához öleli sok apró szigetét. Valamit visz a víz... száraz gallyak, leveles ágak utaznak messzire... A túlsó parton már párában lebeg a füzes.

Esteledik... Egy csónak tűnik fel az egyik ágon. A halászok! Már integetnek, aztán befordul a csónak a Nagy-Duna felé... Én is indulok. Pillantásom még utolsót simogat a bársonyvízű folyón... Hirtelen furcsa hang üti meg a fülem. Mintha csengettyűk hangja keveredne a víz csobbanásaival. Távoli sejtelmes hang... Énekel a Duna?

Aztán hirtelen eszembe jut Gergő bácsi meséje... „Estéknként néha hallani egy távoli ismeretlen hangot a vízen. Az öregek úgy tartják az »éneklő halász« járja ladikjával a folyót. Nem láthatja senki, de a melegszívűeknek elmeséli csengő hangján édes-bús történetét.”

Valamikor élt ezen a tájon egy halászember. Szőke János volt a neve. Halászok találtak rá kisgyermek korában valahol egy dunai szigeten. Magukhoz vették, felnevelték az árvát. Zavaros idők jártak akkoriban mindenfelé. Katonáság rabolta, uraság sanyargatta a föld szegény népét. Bizony inkább lehetett árva gyermeket, kóbor kutyát, bajt és betegséget találni, mint ennivalót...

Múltak az évek, nyugodtabb idők következtek a magyarra. A kis Jancsiból szép szál legény lett. Naphosszat húzta a hálót, járta a folyót a többi halással, s munka közben énekel:

„...Fehér galamb de szép madár...

Nagy magos föllegökbé jár...

Hej ha én is galamb lönnék,

Messze földre elröpülnék...”

Vitte a víz a hangot... Álmodozó arcú leányok, szép szemű menyecskék nevettek össze, ha az énekét meghallották. Hej de szívesen vették volna, ha csak rájuk mosolyog!

De hát János mosolygott mindenkire. Tréfált öreggel, fiatallal, mindenkire volt kedves, vidám szava. Eszébe sem jutott, hogy csak egyre nézegessen! Annyit tudott tréfálni, hogy az öregek sokszor meg is szólták: „Vigyázz János, beléd mögy az ördög! Möglássátok, ez az ember még szíjat hasít a hátunkból! Akinek üres a zsöbe, a száját is húzza össze!” Hisz tudta János, nagyon is jól tudta, hogy ez így van. Szegény is volt, idegen is volt a többiek között. Igaz, nem mondták neki soha, de hát a szíve legmélyén mindig így érezte. Leginkább a vásárokon, piacokon érezte igazán jól magát. Nyüzsgés, kavargás, vidámság minde nélkül. Ilyenkor a halásznép is felkerekedett, s vitte a halat eladni. Mert kelendő áru volt ám a szép ponty, kecsge, harcsa! Begyes szakácsnők, fitos szolgálólányok, piros arcú parasztasszonyok rakták kosarukba a friss portékát. Szívesen vitték a jó dunai halat. Fogyott is gyorsan a sok ezüsthátú hal. Ilyenkor jökedve

kerekedett minden halászembernek. Csak János nem volt olyan víg, mint máskor. Komolyszemű, barna leányt keresett a forgatagban. Eljön-e ismét a szép kisasszony? Mert kisasszony volt ő, János titkos választottja! Céhmaster leánya! Mesebeli, elérhetetlen álmom... Néha találkoztak így piac idején. Egy mosolygás, két pillantás, s János már dalolt a boldogságtól...

Estéknként azonban összeszorult a szíve. Mi keresnivalója van öneki, szegény ördögnek a lány közelében? Hisz még a kezét sem foghatja meg soha... Megkérgesedett szívében a bánat. Így dalolta ki keservét a fáknak, madaraknak evezőhúzás közben.

Szállt, repült a dal... Mindenkinek megdobbant a szíve, ha hallotta. Vajon annak a lánynak is? Hallja-e ő is János énekét?

Beköszöntött az ősz. Eleredtek az egész napos esők. A rossz utakon csak az indult el, akinek halaszhatatlan dolga akadt. A legtöbb ember fedél alatt végezte a mindennapi munkát, így hát örültek annak a néhány vándornak vagy koldusnak, aki hébe-hóba betévedt hozzájuk. Ezek vitték városból faluba, tanyáról udvarba a sokféle hírt.

– Kárognak-e a varjak, bátya? – kérdezték a halászok a vasárnapi tűz mellett az öreg koldust.

– Kárognak, kárognak... – hümmentett a vén Miska. – Siratják a „fehér galambokat”!

– Már mér kéne azokat siratni? – nevettek a halászok.

– Hát férjhez adják őket, azért... Maholnap a Biskár szabó lányát is elveszi valaki, úgy hírlik...

Folyt még a szó erről is, arról is. Kinek mi gondja, keserve. De a János halász ezt már nem hallotta. Úgy fordult ki a kunyhóból, mint a vasat eresztett kapu! Dobogott a szíve, majd kiesett a melléből. Férjhez adják a lányt! Csak ez visszhangzott benne.

Vállára zuhogott az eső... ködbe vészett a Duna-part, suhogott a nád, a bokrok vízig hajoltak a szélben.

János végignézett magán... Most értette meg igazán, hogy soha... de soha nem lehet övé a szép Biskár Piroska...

Azon az éjszakán János eltűnt. Sokáig keresték a halászok, de hiába. Nem került elő. Azután a népek mindenféle mendemondákat kezdtek beszélni róla. Elment vándorútra, katonának. Mások szerint megszöktette kedvesét, és boldogan él vele a Duna egy szigetén...

Az igazságot azonban senki sem tudta meg, találgatják az emberek ma is. Ha nagyon figyelek, az esti párán még áthallik a furcsán csilingelő hang. Kiáltani szeretnék... Belekérdezni az éjszakába! De mégsem teszem.

Lassan elhal a hang, mindent körül fon a végtelen, megsűrűsödött csend. Tünődve lépdelek a parton felfelé, Sok minden úgy jobb, ha nem tudjuk, mi a vége... Talán így van ez a szerelemmel is...

Húsvéti tojásgyűjtés lóhátról

Kellemes tavaszon kirándulók serege lepi el a péceli emlékpark környékét. A Kistáltos póniklubban is sorakoznak a gyerekek, lovakat ápolnak, nyergelnek, gyakorolnak. Kezdődik a lovas szezon. Persze nem csak a tavasz alkalmas a lovaglásra, hanem minden évszak, de a téli erős fagyokban csak az igazán kitartóak ültek lóra.

A Talentum-kupa péceli csapata

A jó idő máris egy versenysorozattal kezdődött, a díjlovas szövetség utánpótlás csalogatónak kiírt „Talentum-kupa” első fordulójával. A péceli gyerekek nagy részének első versenye volt, a haladóbbak sem igazán rázódtak még bele a versenyzésbe, ez az eredményeken is meglátszott. Azért siker is volt, Orosz Zsófia, aki nem számít már kezdőnek, és a telet is gyakorlásra fordította, a kategóriájában első lett Csillag nevű lovával.

A következő „Talentum-kupa” húsvét előtti napon került meg-

Tojáskeresés

rendezésre, itt már dobogós eredmények is születtek, a kicsik (7-8 éves korosztály) erősebb mezőnyrel találták szembe magukat. Mindenki várakozáson felül teljesített, nagyon odafigyeltek a feladatra, ezt követően a bíró mindenkinek szóban is értékelte a teljesítményét, megdicsérte a gyerekeket, további tanácsokat adott és további szorgalmas gyakorlásra buzdította őket.

A dobogó harmadik fokán végzett „ülésszépségszerzés” feladatban Sárosi Réka (7 éves) és D1 feladatban Werner Márta (12 éves). „Régi” versenyzőnk, Nagy Zsófia (12 éves) a felnőtt me-

zőnyben indult, nagyon szép programot mutatott be a pónival, így a középmezőnyben végzett.

Az eredményekhez hozzájárult Báborka nevű szürke pónink is, aki az első versenyen kevésbé figyelt, de a másodikon készségesen együttműködött a gyerekekkel.

A „komoly” verseny feszültségét levezetendő, másnap, húsvét vasárnapján tojáskereső versenyt rendeztünk a gyerekeknek. Indultak kicsik és nagyok, kezdő és haladó lovasok, sőt a szülők is kedvet kaptak és lóra ültek. A feladat a fákra kötött kosárákból összegyűjteni a csoki tojásokat megadott időn belül. Mivel az első ilyen versenyünk volt, a zsűri engedékenysége folytán több holtverseny született, így a Sárosi család által felajánlott tortákat közösen fogyasztottuk el, a legjobbkat a Koricsánszky méhészet mézeit vihették haza a tojásokon kívül.

Szeretnénk a háziversenyből hagyományt teremteni és jövőre szívesen látunk minden gyereket, aki kedvet érez lóra pattanva a csokitojás-derbyhez.

Az eredmények és a versenyről készült képek megtekinthetők a www.gportal.kistaltos.hu oldalon.

Németh Magdolna

Vajdasági vendégek Isaszegen

Magyarcsernyéről (Vajdaság) érkezett küldöttség Isaszegre, az ESE Alemany Erzsébet Segítő Házba 2011. április 12-én. Eljött Pera Milankov, a községi önkormányzat elnöke, Ljiljana Kovačević, a helyi Szociális Védelmi Központ igazgatónője és Szalkai Erzsébet, hogy bepillantsanak a Segítő Házban folyó munkába, hogy tanulmányozzák, miként történik az idős és fogyatékkal élő emberek ellátása intézményeinkben. A vendégeket Alemany Erzsébet és férje, Némethy Mária és Kis Erzsike fogadta-kalauzolta.

Apróné Orosz Margit

Probléma vagy lehetőség

Közismert a vizes pohár példája. Ha félig van vízzel, rajtam múlik, hogy ezt hogyan értékelem. Félig tele van, vagy félig üres. Nézőpont kérdése. Egész életünk erről szól, nézőpontunkról. Mit hogyan látok, pesszimistaként vagy optimistaként.

Egyesek szerint: Az ember élete két részből áll. Az elsőben remélünk egy boldog jövőt, a másodikban bánkódunk az első részben elkövetett hibáink miatt.

Mások szerint: A jóban az a rossz, a rosszban az a jó, hogy elmúlik.

Probléma vagy lehetőség? Ezt kellene látnunk bármilyen helyzetben is, álmainkban, vágyainkban, tetteinkben, magánéletünkben, munkahelyünkön, minden élethelyzetben.

Kutatók kísérletet végeztek idősök otthonában. Egyik emeleten, a gondozottak mindent, amit kívántak, megkaptak, semmit nem kellett csinálniuk, csak élvezni a napokat. A másik emeleten önmagukat, és ha teheték, másokat is el kellett látniuk, az egymás közötti problémákat nekik kellett rendezniük, látszólag magukra voltak hagyva.

Az eredmény: akiknek maguknak kellett dolgaikat kezelniük, tovább éltek, és boldogabbak voltak azoknál, akiknek gondozóik még gondolataikat is keresték, teljesítették.

Szeretnénk gondtalan életet, kényelmet, holott attól sem boldogok, sem hosszú életűek nem leszünk.

Egy másik kísérletet kutyákon végeztek, két ketrecben tartották őket. Mindkettőbe áramot vezettek, ezért bizonyos időközönként kis áramütést éreztek az állatok. Az egyikben viszont, az áramütés előtt egy fényjelzést adtak, így a kutyák megtanulták, hogy ha jön a fényjelzés, azonnal ugorjanak ki a ketrecből, mert akkor nem bízsergeti meg őket az áram. A másik csapat nem kapott jelzést, és így bármikor érthette őket az áramütés. Azután megcserélték az állatokat, és meglepődve látták a kutatók, hogy azok az állatok, akiknek eddig nem volt az áramütés előtt fényjelzésük, a fényjeles ketrecben nem tanulták meg, ha jön a fény, meneküljenek az áramütés elől, hanem ugyanúgy viselkedtek, mint a másik ketrecben. Ezt nevezték el tanult tehetetlenségnek.

Gondolataink ereje

A tanult tehetetlenségben szenvedők pesszimista módon látják életüket: számukra a bajok örökké tartanak, a bolhából elefántot csinálnak, és úgy érzik, nincs lehetőségük változtatni, pedig már, példánkánál maradván, elmenekülhetnek volna a kutyák is az áramütés elől. A pszicho-neuroimmunológiai kutatások révén világossá vált, hogy gondolataink hatására hormonok és kémiai anyagok sora kerül a vérbe, amelyek közvetlenül befolyásolják minden egyes sejtünk működését, így az immunrendszerünket is. Ezek az anyagok határozzák meg energiaszintünket, hangulatunkat, egészségi állapotunkat és mindezek eredményeként teljesítményünket is. Mindez alátámasztja, hogy szellemünk és testünk elválaszthatatlan egységet alkot, minden mindennel összefügg.

Szavainkkal befolyásolhatjuk DNS-ünket

A legutóbbi orosz kutatások szerint az intuíció, a hit hatására történő gyógyulások tudományosan is magyarázhatók, hisz a DNS-t bizonyos frekvenciájú szavak befolyásolják, és újraprogramozhatják. Ezek a felfedezések egy új típusú orvostudományt nyitják meg a kapuit, melyben a DNS-t bizonyos kulcsszavakkal és frekvenciákkal újra lehet programozni.

Az emberi DNS, amelyet szavaink befolyásolhatnak, nemcsak

testünk felépítéséért felelős, hanem információraktárként és kommunikációs csatornaként is szolgál.

A Bibliában nem véletlenül olvashatunk a nyelv szerepéről, amellyel lehet gyógyítani, de ölni is.

A pénz

Sokan mondják, és remélik, a pénz boldogít. Pedig kutatók bebizonyították, hogy a lottó ötöst megnyerők boldogságszintje ideiglenesen maximum 5%-kal nőtt, később ennél többet romlott, sőt nagy részük boldogtalan vagy öngyilkos lett. Pénzünk vagy pénztelenségünk is lehet probléma vagy lehetőség.

Lincoln szerint: A legtöbben annyira boldogok, amennyire elszánták magukat. És ez független a pénztől.

Remeg a Föld

Miközben gondolataink, szavaink erejéről, a boldogságról gondolkodunk, remeg a Föld több helyen, legutóbb Japánban.

Becslések szerint 2,4 méterrel elmozdultak a Japánt megrázó földrengés miatt az ázsiai ország fő szigetének partjai, és megváltozott a Föld forgástengelye is.

Az olasz geofizikai és vulkanológiai intézet becslése alapján a Richter-skála szerinti 9,1 erősségű földrengés – amelynek központja nem messze a Japán partoktól volt – közel tíz centiméterrel mozdította el a Föld forgástengelyét. A természeti katasztrófa miatt a másodperc egymilliomod részével lettek rövidebbek a napok. Nemcsak a világ forrong, a Föld is.

Vizsgáljunk meg mindent magunkban, és magunk körül is. Magamban és környezetemben problémát vagy lehetőséget látok?

Bár remeg a Föld, Isten megígérte, hogy az Ő beszéde örökre megmarad.

Ő és az Ő beszéde a világegyetem legbiztosabb pontja.

Durkó Sándor László

Fáy-nap

Szeretettel meghívjuk Önt, és kedves Családját 2011. május 7-én a péceli Kishársas Tangazdaságban tartandó Fáy lovasnapra.

10:00 óra – **Bevonulás**

10:05 óra – **Megnyitóbeszéd**

10:30 óra – **Kislovasok a színen**

10:50 óra – **Dupla futószárasok**

11:00 óra – **Lovasok, lovak és kutyák**

11:20 óra – **Karusszel**

11:30 óra – **Dorka lóiskolája, erőszakmentes lóképzés**

11:50 óra – **Ugróparádé meglepetéssel**

12:15 óra – **Traktorosok vetélkedője**

12:25 óra – **Fogatok akadályhajtása** (polgármesterek vezető pozícióban) – Kishársas Kupa

13:00 óra – **Tombolahúzás** (Élő állatok, levesbe való, autósiskolai kupon)

14:00 óra – **C0 jellegű ugrószám** Kishársas Kiskupa

14:40 óra – **B1 jellegű ugrószám** Kishársas Kupa

Gyerekeknek: póni sétalovaglás, kézműves foglalkoztató (agyagozás, korongozás), lovas foglalkozások

Dísznövény vásár „Együtt egymásért” szakiskolák egymást segítése lánc keretében.

Fáy András Mezőgazdasági, Közgazdasági Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium

Bentlakásos szociális intézmények higiénéja

A fenti címmel került megrendezésre 2011. március 16-29. között a FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány szervezésében az idei első felnőttképzési tanfolyamunk.

A meghirdetett tematika országos szinten hiánypótlónak bizonyult, hiszen nincs előzménye az ilyen átfogó rendszerű és szemléletű témafeldolgozásnak. Az akkreditáció során magas pontszámra (50 pont) értékelt képzési anyag főként intézményvezetőket vonzott, akik maguk is szükségét érezték annak, hogy átfogó és egyértelmű tájékoztatáshoz jussanak a jó higiénés gyakorlatot illetően.

Az idősek, segítségre szoruló világát – az ő szemszögükből nézve – diafilm hozta közel a hallgatókhoz az adott tematikára való ráhangolódást elősegítve az előadások előtt.

A bevezetőben sor került a szociális intézmény általános jellemzőinek bemutatására. Majd a higiénia fogalmának meghatározása után egy bővebb fejezet következett a higiénia témakörébe való bevezetésről. Ezáltal a hallgatók betekintést nyertek minden olyan területre, amivel ugyan munkájuk során nap, mint nap találkozhatnak, de azt többnyire csak a feladatorientáltság határozta meg eddig. Az előadás rámutatott a higiénia szemszögéből kritikus pontokra, higiénés veszélyforrásokra.

Képzésünk célja egyrészt az volt, hogy kibővített ismereteket nyújtsunk a tanfolyam résztvevői számára a higiénia témakörében. Másrészt központi szerepet kapott az előadások során mindvégig az a célkitűzésünk is, hogy a hallgatókban szemléletet formáljunk.

Az ún. jó higiénés szemlélet kialakítására törekedtünk, amely elengedhetetlen feltétele a jó higiénés gyakorlatnak. A tudatosság elmélyítését tartottuk szem előtt a képzés során. A higiénés szemlélet formálásához nyújtott jó segítséget a „Higiénia alapjai” című fejezet. Mivel láthatatlan kórokozó mikroorganizmusok ellen kell megtenni a szükséges higiénés óvintézkedéseket, és a szabályokat betartani, ez a fejezet segített rálátni a láthatatlan veszélyforrások sokaságára. Arra törekedtünk a tanfolyam során, hogy minden dolgozó értse, hogy mit miért kell előírás szerint végeznie, valamint ráébredjenek a higiénia jelentőségére, betartsák annak szabályait, és higiénés szempontból biztonságosan végezzék munkájukat az itt nyert ismeretek által.

Napjainkban a higiénia tudománya területén rendelkezésre álló eszközök, kutatási eredmények, fertőtlenítőszeres és gyógyszerek hosszú tudományos megfigyelések és vizsgálatok eredményeinek

köszönhetőek. Ennek a folyamatnak főbb állomásait vette sorra a „Rövid történelmi áttekintés” című fejezet. Mind a gondozók, mind a gondozottak személyhigiénéjét, és annak jelentőségét figyelemmel kísérték végig a hallgatók. Ez utóbbi témakörnél, sőt az ezt követő valamennyi tematikai egység után csokorba gyűjtve felsorolásra kerültek a gyakran előforduló, elkerülendő hibák is.

Az ún. ápolási protokollokat kifejezetten a higiénés kockázati tényezőkre fókuszálva ismertették az előadók, az ellátottak körüli, és az ellátottakon végzett beavatkozások vonatkozásában.

A fertőtlenítés alapjainál konkrét gyakorlati útmutatást kaptak a hallgatók a bentlakásos szociális intézmények egyes helyiségei, területei, eszközei fertőtlenítését illetően.

Az ellátottak étkeztetésével kapcsolatos higiénés vonatkozásokról nemcsak elméletben hangzott el előadás, hanem egyes részfeladatai a gyakorlat során is előkerültek.

A gyógyszeresztás higiénés szabályait, egyes ápolási protokollokat, a szabályos, higiénés kézmosást, demens lakók körüli higiénés helyzetmegoldásokat, mikroszkópozást, gyógyszeradagolást stb. a gyakorlat során egymás mozdulataira ügyelve sajátították el a tanfolyam hallgatói. A gyakorlati feladatok végrehajtása részben az előadó, részben egymás szakmai kontrollja alatt történt.

Mivel a gyakorlatok során szerepcseré történt, és a hallgatók egy része eljátszotta a valós helyzetnek megfelelő időt, ill. demens gondozottak szerepét, sok derűt okozott a velük kapcsolatos higiénés helyzetmegoldások kivitelezése.

Az előadások anyagát képekkel gazdagon illusztrált diafilmen követhették végig a résztvevők, illetve az adott témát feldolgozó video filmek közbeiktatását is alkalmaztuk. A látványban, illusztrációkban gazdag képanyag biztosítása, valamint az interaktív előadási mód segítette a hallgatók számára a képzési anyag elmélyítését.

A tanfolyam mindvégig jó légkörben, a résztvevők aktív közreműködésével folyt. A előadások iránti érdeklődést mutatta, hogy

a hallgatók figyelme a nap végére sem lankadt. A minőségbiztosítási rendszerünk részét képezi a Hallgatói elégedettségi kérdőív. Erre a kérdőívre adott válaszok is azt igazolják, hogy képzésünk sikeres volt.

Mindkét telephelyünk bemutatása a gyakorlat részét képezte. Számos elismerő mondattal méltatták az intézményeinkben folyó munkát, és az elméleti oktatás hasznos kiegészítésének bizonyult.

Vajai Rózsa

Szivák Ágnes:

Pécel a nagyváros vonzásában V.

Szivák Ágnes a Corvinus Egyetem hallgatójaként diplomamunkájában a leendő tájtervező és területfejlesztő szemével vizsgálta, hogyan lehet Pécel lakókörnyezetét kedvezőbbé tenni. Az előző részekben a településrészek problémáinak felsorolása után a javaslatokkal folytatódott a dolgozat. Ezek áttekintése után a településszerkezet jobbítására tett javaslatok következnek.

Pécel Város Polgármesteri Hivatala május végéig várja a javaslatokat, hozzászólásokat a településrendezési eszközök felülvizsgálatához. Szerkesztőségünk Varga Péter főépítész szíves figyelmébe ajánlja Szivák Ágnes diplomamunkáját, valamint Bezák Bernadett Pécel és térségének fejlődése, fejlesztése, természetvédelmet érintő kérdései címmel (2010 szeptembere és 2011 áprilisa között megjelent számainkban tettük közzé) készült dolgozatát.

A településszerkezet fejlesztése

Az újonnan betelepülő lakosok számára lakóhelyet kellett biztosítani. A város vezetése nem megfelelően irányította ezt a folyamatot, ezért most a településszerkezet fejlesztésére, átalakítására van szükség, ezt jelöltem meg második átfogó célokként. A legfontosabb feladat a zsúfoltság megszüntetése, a városszerkezet fellazítása. A városrészek lazább szerkezetét segítik az új zöldfelületek is.

• Infrastruktúra fejlesztése

Pécel infrastruktúrája nem követi a szuburbanizáció okozta hirtelen városnövekedést, ezért mindenképpen szükséges a fejlesztése. A közút és a közműhálózat fejlesztésére, bővítésének módjára térek ki, és törekszem a keskeny utcák problémájának megoldására is. Növelni kell a parkolóhelyek számát, illetve a vízelvezetési gondokra is javasolok megoldást.

Általános intézkedés

– Közművesítés:

Leírás: A település egyes részein elmaradt a közműhálózat kiépítése, ezek pótlása szükséges. Nemcsak a környezeti elemek megóvásához járul hozzá, de a megfelelő életszínvonalnak, a fejlett város mintájának is feltétele.

Felelős: Önkormányzat, tervező és kivitelező cégek.

Határidő: Középtávon belül.

– Parkolók kialakítása:

Leírás: Pécelen igen kevés a közterületi parkolóhely, ezért javaslom újak kialakítását. Alkalmas területek erre a szélesebb útszakaszok szegélyei, illetve az üresen álló telkek. Az intézmények és üzletek parkolóhelyigényét helyi jogszabály szerint saját telken belül kell megoldani, ez azonban sok esetben elmaradt. Javasolom ezért a jogszabály betartásának fokozott ellenőrzését.

Felelős: Önkormányzat, tervező, kivitelező és üzemeltető cégek.

Határidő: Középtáv.

A vízelvezetési problémák megoldása

A zöldsávok, fasorok kialakításával hozható összefüggésbe, ugyanis telepítési helyük megegyezik. Minden esetben a vízelvezetés élvez előnyt, mert Pécel meredek dombokon épült, ezért amennyiben megoldható, gyepes vízelvezető létesítése javasolt.

– Árkok karbantartása:

Leírás: A meglévő árkok rendszeres tisztítása, alkalmanként mélyítése szükséges. Az árkokat rendszeresen meg kell tisztítani a falevelektől, ágaktól, illetve az elhagyott hulladéktól. A talajárkokat újra kell kotorni, idővel javasolt a gyepesítésük, burkolásuk is.

Felelős: Önkormányzat, karbantartó vállalat, civil szervezetek, lakosság.

Határidő: Azonnal és folyamatosan.

– Árkok kialakítása:

Leírás: Ahol van hely a zöldsávban, ott árok ásása szükséges. Az árkok medrét lehetőleg gyepes növényzet fedje. Ökológiai és esztétikai okok miatt, amennyiben lehetséges, az árkok szilárd burkolattal történő ellátását mellőzzék. A túl keskeny utcák burkolatát középre kell lejtetni, hogy a csapadék ne a telkekre folyjon. Különösen fontos ez a Szondi, a Völgy, a Pihenő, a Deák Ferenc és a Sárközi utcákon.

Felelős: Önkormányzat tervezet és kivitelezet vállalatokkal.

Határidő: Középtávon, 10 éven belül.

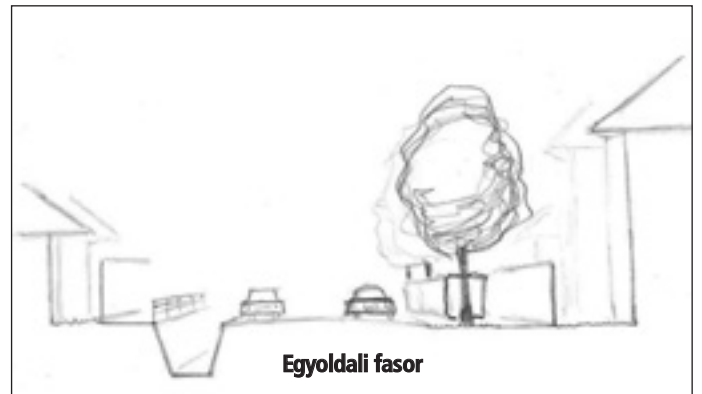
Keskeny utcák rendezése

– Egyirányú forgalom bevezetése:

Leírás: A város egyes utcái olyan keskenyek, hogy két gépkocsi nem fér el egymás mellett lassítás, a járművek félrehúzódnása nélkül. Ezekben az utcákban egyirányú közlekedést kell bevezetni. Javasolt a Hunyadi és a Május 1. utcák, illetve a Felsősor utca szakaszain bevezetni.

Felelős: Önkormányzat.

Határidő: Rövidtávon belül.

– Egyik oldalon járda, másikon zöldsáv kialakítása:

Leírás: Azokban az utcákban, amelyekben a járda és a zöldsáv kerül egymással konfliktusba, ott meg kell osztani a használatot az utca két oldala között. Az egyik oldal adjon teret a zöldsávnak és a vízelvezető ároknak, míg a másikon a járda kapjon helyet. Így mindkét sáv teljesebben tölti be funkcióját. Ezt a javaslatot érdemes alkalmazni többek között a Hunyadi, a Május 1. és a Pihenő utcákon is.

Felelős: Önkormányzat és az általa megbízott tervező és kivitelező cégek.

Határidő: Középtávon.

– Légvezetékek földben vezetése:

Leírás: A keskeny utcákon a légvezetékeket át kell helyezni a földre. A megvalósítás által megszűnik a légvezetékek tájképromboló hatása, illetve teret lehet nyerni járda, zöldsáv kialakításához.

Felelős: Önkormányzat és az általa megbízott kivitelező vállalat.

Határidő: Hosszútávon.

Útfejlesztések

– Burkolatok felújítása:

Leírás: A nem megfelelően burkolt, sérült burkolatú utakat fel kell újítani. Ez érvényes az elhasználdott, kidőlt szegélykövekre, valamint a csatornák mentén beszakadt útburkolatokra is. A közlekedést segítő felfestések szintén elhasználdottak – főleg a zebrák –, ezeket újra kell festeni, mert jelenlegi állapotukban veszélyeztetik a gépjárművel közlekedőket, de főleg a gyalogosokat.

biztonságát.

Felelős: Önkormányzat, közútkezelő.

Határidő: Rövid határidőn belül meg kell kezdeni, de folyamatos karbantartást igényel.

– Utak burkolása:

Leírás: A település legújabban beépített részein elmaradt a szilárd burkolatú útfelületek kialakítása; olyan gyors ütemben történt a beköltözés, hogy a fejlesztésnek ez szakasza még nem valósult meg. Több utcát kőszórással, a föld döngölésével járhatóvá tettek a lakosok, ez azonban nem jelent megoldást a meredek domboldalokon, ahol esőzés idején ez a megoldás nem bizonyul tartósnak. A meredekebb területeken a lakosok biztos hazajutásának feltétele az utcák burkolása.

Felelős: Önkormányzat és az általa megbízott kivitelező cég.

Határidő: Rövidtávon el kell kezdeni, és 10 éven belül be kell fejezni.

– Új utak tervezése:

Leírás: Az új lakóterületek tervezésekor az utak minimális szélessége érje el a 15 m-t, és vegyék figyelembe a vízelvezetési szempontokat, illetve a saroképületek takarását is. A meredek városrészekben ezért a minimális útkeresztmetszelvényt egészítsék ki 1,5 m-rel, hogy legalább egy árok is elférjen az úton. Az új utcák tervezésekor vegyék figyelembe a zöldsáv helyigényét is, azaz legalább egyoldali fasor kialakítására lehetőséget adva.

Felelős: Önkormányzat és az általa megbízott tervező cégek.

Határidő: Folyamatosan, az új területek tervezésével, beépítésével.

• A beépítés fejlesztése

Pécel lakóterületei zsúfoltak a szuburbanizációs nyomás miatt, amit a jövőben bekövetkező lakó- (Kelő- és Csatári-dűlő) és iparterületi (Bartoshegy) bővítése során el kell kerülni. A már kialakult beépítéseknel is törekedni kell a lazább beépítésre. Az ebben a fejezetben felsorolt javaslatokon kívül leginkább a zöldfelületi rendszer fejlesztése segítheti a zsúfoltság érzetének megszüntetését.

Lazább beépítettség elérése

– Családi házas övezetek kialakítása:

Leírás: A Kelő- és a Csatári- dűlők jövőben beépítésre kerülő területein főleg kertvárosias övezeteket jelöljenek ki. A kialakítandó legkisebb telekterület méretét emeljék fel legalább 1000 m²-re, és a beépítettség megengedett legnagyobb mértékét 20%-on maximalizálják. A zöldfelület legkisebb mértéke 50% legyen, a megengedett építménymagasság pedig 6 m. A már beépített területek kertjeiben a lehetőségekhez képest növeljék a zöldfelület arányát.

Felelős: Önkormányzat és általa megbízott tervező.

Határidő: Folyamatosan.

– A régi telekméret megtartása:

Leírás: A régi városrészen gyakori a hosszú, keskeny telek, ezeket nem szabad megosztani. A hagyományos és a laza szerkezet megőrzése fontos, ezért ezeket a telkeket jelenlegi állapotukban kell megőrizni.

Felelős: Önkormányzat, tervező.

Határidő: Folyamatosan.

A funkciók csoportosítása

– A Fáy-tanya lakó funkciójának megszüntetése:

Leírás: A Fáy-tanya teljes területe a településrendezési tervek szerint kereskedelmi, szolgáltató gazdasági terület, ezért itt meg kell szüntetni a lakó funkciót. A Fáy-tanya telepei erős zaj- és rezgésterhelést jelentenek a lakóépületekre, ezért is szükséges van a lakók elköltöztetésére. A kiköltöztetettek számára másik lakóhelyet kell biztosítani a település lakóövezetein belül.

Felelős: Önkormányzat és a tervező.

Határidő: Hosszútávon belül.

– A temető megóvása a körbeépüléstől:

Leírás: Ügyelni kell a további elszigetelődés megakadályozására, főleg a református temető délkeleti oldalán, ahol még található

egy szabad gyepes sáv, ahol nincsenek épületek. Építési tilalmat kell elrendelni a temetők 30 m-es környezetében, a telkek lakóterületként történő eladása nem megengedett. A zöldfelületi funkciók előnyt élveznek más hasznosításokkal szemben a temetők mellett.

Felelős: Önkormányzat, tervező vállalat.

Határidő: Folyamatosan.

– Tanyák felújítása:

Leírás: A várostól távolabb több tanya is található. Főleg a Horgász-tavaktól északra elhelyezkedő Újtelepen és az Isaszeg felé vezető út mentén romlott le a tanyák állapota. Az épületek felújítása időszerű, szerkezeti felújítás és a tetőszerkezet helyreállítása szükséges, de a külső vakolás és a nyílászárók cseréje is fontos feladat.

Az épületek állaga olyannyira leromlott, hogy sürgősen teljes felújítás, vagy elbontás szükséges. Mindez lehetőséget nyújt az esetleges funkcióváltáshoz is.

Felelős: Önkormányzat.

Határidő: Folyamatosan.

A település tereinek védelme

– Meglévő terek megóvása:

Leírás: Mivel a város a szuburbanizáció következtében gyors ütemben épült be, és a város minden szabad területét lakócéllra használták fel, Pécelen kevés a köztér, azok is sűrűn körbe vannak építve.

Beépítések közötti különbségek

A meglévő tereket meg kell tartani, építési tilalmat kell elrendelni a további beépítések megakadályozására. A tereket barátságos kialakítással vonzóvá kell tenni, hogy a lakosok és az ide látogatók is szívesen megálljanak pihenni. Barátságossá megfelelő növénykiültetéssel, kényelmes padokkal és köztéri hulladékgyűtőkkel tehető, valamint a forgalom ésszerű tervezésével. Biztosítani kell a gyalogos forgalom számára a hozzáférést (zebrák, megfelelő utak, járdák) és a parkolási lehetőséget is.

Felelős: Önkormányzat, tervező cég, lakosok.

Határidő: Folyamatosan, hosszútávon.

– Új terek kialakítása:

Leírás: A régi beépítéseknel akkor kell új közteret kialakítani, amikor arra egy kereszteződésben lehetőség nyílik (telek megürülése, eladása, összegyűlik az anyagi forrás a kivásárlásra). Az új városrészek kiépítésénél ügyelni kell a terek kialakítására. Javasolom, hogy minden városrész rendelkezzen egy városrész-központi térrel, amely körül a környék kisebb boltjai is csoportosulhatnak, így a tér látogatottabbá válik. A közterek többségét érdemes köztertté alakítani.

Felelős: Önkormányzat, tervezők.

Határidő: Középtávtól folyamatosan.

Folytatjuk...

Csicsóka, a csodagumó

A csicsóka a fészkesek családjába tartozó gumós, évelő gyógynövény. A gyökértörzsén fejlődnek ki gumói, melyek megvastagodott szárképletek. A fehér húsú gumók 10-30 cm hosszú gyökérrészen találhatóak. A termést kb. 80 cm átmérőjű körből kell kiásni.

Ültetése ugyanúgy történik, mint a burgonyáé. Éghajlat és talajminőség vonatkozásában csekély igényű, számottevő betegségei nincsenek. A föld feletti része, levelei hasonlítanak a napraforgóhoz. A csicsóka virága a napraforgóéhoz képest kicsi, szára vékonyabb, 2-3 m magasra is megnő.

A növény Észak-Amerikából a 17. század elején került Európába. A 19. század végén végzett összehasonlító vizsgálatok során megállapították, hogy különösen szélsőséges talajon a csicsóka sokkal jobb termést hoz, mint a burgonya. Jelentős szerephez csupán a világháborúk éhínsége idején jutott.

A nehezen tisztítható hagyományos, bütykös csicsókának ma már léteznek könnyen pucolható, sima felületű, burgonyához hasonló nemesített fajtái. A csicsóka íze hasonló a burgonyáéhoz, de annál jóval édesebb.

A 20-28% szárazanyagot tartalmazó csicsókagumókban 14-16% inulin és polifruktózának vannak. Az ezekből keletkező fruktóz (gyümölcscukor) könnyebben és gyorsabban emészthető répacukornál. A fruktózt a cukorbetegségben szenvedők szervezete a vércukorszint emelkedése nélkül hasznosítja. (Napi 30-80 grammig inzulinnal is hasznosul.) A krumpli szénhidrátja a szervezetben teljes egészében szőlőcukorrá esik szét, melynek minden grammja inzulint igényel.

Cukorbetegség esetén az inulin mint szénhidrát-energiaforrás azért jelentős, mert a vércukorszintet tartós fogyasztás esetén sem emeli.

A csicsókagumónak a burgonyánál 5-6-szor nagyobb rosttartalma gátolja a benne levő tápanyagok értékesítését, felszívódását, növeli a laktató érzést, és meggátolja a székrekedés kialakulását. Kedvező biológiai adottságait pedig fokozza a kálium, kalcium, magnézium, foszfor, és cink ásványianyag-tartalma, a béta-karotin, B1-B2 vitamin, niacin- és C-vitamin-tartalma. Életfontosságú aminosavakat tartalmaz.

A csicsóka fogyasztása stabilizálja a vércukorszintet, és káliumtartalmánál fogva jótékony hatással van a vérnyomásra, remek fogyókúrás étel: csillapítja az éhségérzetet, telít, alacsony energiataralmú, könnyen emészthető. Méregtelenítőként sem utolsó, hiszen káliumtartalmának köszönhetően vízhajtó, salaktalanító hatású.

A rendszeres csicsókafogyasztással csökkenthető a vér húgy-

savszintje, így a túltáplálkozásból eredő elhízás, köszvény, vesekő, szívkoszorúér-betegségek megelőzésében kiemelkedő jelentőségű táplálékunk a csicsóka, és az ebből készült ételek.

Ez a zöldségféle csökkenti az édesség utáni vágyat, és a fáradtságérzetnek is kitűnő ellenszere. A csicsóka fruktózának édesítő hatása a szacharóznak másfélszerese, azonos édesítő hatás 25%-kal kevesebb energia bevitelével érhető el, ami diétás felhasználását indokolja.

Csak fantázia kérdése, hogy milyen ételt készítünk belőle. Szinte minden alapanyaggal harmonizál. Fogyaszthatjuk nyersen, salátákban, párolhatjuk, süthetjük, főzhetünk belőle leveseket, szószoikat, főzelékeket, keverhetjük tésztákba, ihatjuk kifacsart levét.

Kóstolják meg Önök is!

Kis András (Buborék)

Megjelent a www.danyikronika.hu honlapon.

Dózsa György Művelődési Otthon és Múzeumi Kiállítóhely

2117 Isaszeg, Dózsa György u. 2.
Tel.: 28/582-055, tel./fax: 28/582-056
E-mail: isaszegmuvothton@citromail.hu

Programajánló:

Május 1. Májfaállítás

A hagyomány szerint május 1-re virradóra a legények májusfát állítottak az általuk kedvelt leányoknak.

Május 7. 17 óra Héder Mária Gabriella és Szkotinczky Péter – a Fővárosi Festő Stúdió tagjai – képzőművészeti kiállításának megnyitója

Május 8. 16 óra A Csata Táncegyüttes tagjai köszöntik az édesanyákat

Május 21. 8-12 óra Babaruha börze: baba-, mama -, gyermekruhák vására

Jelentkezés: Laci Anna (20/391-6683; lacienci@freemail.hu)

Május 21. 10 óra Baba-mama klub – Csemete kuckó

Bábelőadás: A szeretetreméltó sündisznócska

Május 25. 17 óra Klapka György Általános Iskola és AMI napközis tanulóinak bemutatója

Május 28. Májfadöntés

Városunkban május végén döntjük le a közösségi és a lányos házak udvarán felállított májfákat. A népes menet énekekkel, tánccal vonul végig az utcákon. A menet kiinduló és végső állomása a Művelődési Otthon, ahol a város májféjának ki-táncolása után táncmulatság zárja a napot.

Május 30. 18 óra A Klapka György Általános Iskola és AMI ütős növendékeinek koncertje

Május 30.-június 3. Gyermekhét – kiállítások, színház, foglalkoztatók, gyermekkoncert

Csoportjaink fellépései:

Május 7. Szigeti Majális – Csepel (Csata Táncegyüttes, Utánpótlás csoport)

Mozdulj Pécelért!

Ritkán esik meg az emberrel, hogy az utcán sétálva öleléssel kínálják. Ez egy nemes gesztus, amiről igencsak megfeledeztünk ebben a rohanó világban.

A Péceli Adventista Közösség önkéntesei pont erre a sarkalatos tényre próbálták felhívni a péceliek figyelmét 2011. április 16-án délelőtt a Penny parkolójában.

Mivel idén az önkéntesség éve van, ez okból gondolták megmozgatni a lakosokat. A program keretén belül ölelést osztogattak – de persze volt, aki nem kért –, és almát adtak egy szál cigiért cserébe. Volt lehetőség önkéntesnek jelentkezni, és segítséget kérni, vagyis regisztrálni a mozgalomhoz. Az önkéntes kezdeményezésnek mindenképpen pozitív volt a fogadtatása, amelyet az is tükrözött, hogy sokan megálltak, és érdeklődtek a rendezvény iránt. A szervezők minden csatornán szeretnék tovább népszerűsíteni a kezdeményezést, ezért a közeljövőben több helyen találkozhatunk majd a „Mozdulj Pécelért” jelszóval!

Cseri Katalin

Önkéntesek és szervezők

Gimnazisták a tiszta városközpontért

A Ráday Pál Gimnázium Diákönkormányzata és a Péceli Zöld Kör március végére szemétszedési akciót hirdetett meg, amelyet a változó időjárás miatt április 4-én sikerült megvalósítani.

Tanítás után a körforgalomból kiinduló utak mentén terveztük a tavaszi nagytakarítást.

A gimnázium udvarán közel 150 diák gyűlt össze, és a védőkesztyűk kiosztása után 6 csoportban, tanári kíséret mellett indult el a kijelölt útszakaszokra. A körforgalomból sugárirányban induló utak, az Isaszegi út a Bem utcáig, a Kovács utca a buszmegállóig, a Rákos utca a Szemere utcáig, a Penny parkoló, a piactér és a Baross utca Állomás utcáig terjedő szakaszainak megtisztítását tűztük ki célul. A diákok szorgalmasan hajlogatva rengeteg

csikket szedtek össze, de előfordultak a földbe félig betaposott üvegszilánkok és sokféle műanyag hulladék is. Visszatérve a gimnáziumhoz, több teli zsák szemét mutatta az akció sikerét.

Környezetünk védelmében alapvető fontosságú az ifjúság pozitív hozzáállása, a jó példa adása. Reméljük, hogy ez a megmozdulásunk nemcsak az utcákat tette tisztábbá, hanem városunk polgárai is kedvet kaptak lakókörnyezetük szépítésére és a tisztaság megőrzésére.

Horváthné Szombathelyi Katalin rádays tanár, a PZK elnöke

Eperfantázia és egyéb ötletek

Megjelent az első idénygyümölcs, a friss, zamatos, élénkpiros eper, ami már önmagában is finom desszertnek számít, de süteménybe tölteléként igazi ínycséség. Készíthetünk belőle parfét, tortát, habot, krémet, de amikor beköszönt a meleg, leginkább a sütés nélkül készült változatát fogyasztjuk szívesen. Az epret inkább finom, különleges íze miatt fogyasztjuk szívesen, míg a csicsókát, amely jótékony hatásáról messze földön ismert, inkább az egészséges életmód miatt készítjük el.

Hűtött epres sajtorta (sütés nélkül)

Hozzávalók a tésztához: 30 dkg keksz, 10 dkg margarin, 7,5 dkg tejszoki, 1 teáskanál kakaópor

Hozzávalók az epres krémhez: 20 dkg mascarpone, 20 dkg joghurt, 2 dl tejszín, 40 dkg eper, 8 lap zselatin, 5 dkg porcukor

Elkészítés: A kekszet összemorzsoljuk, és a kakaóporral összekeverjük. A margarint és a csokit felolvasztjuk, a kekszhez adjuk. Sütőpapírral bélelt tortaformába öntjük, a széleket 4 cm magasra felnyomkodjuk, és a hűtőbe tesszük. Az epres krémhez az epreket megmossuk, és a felét pürésítjük. Hozzáadjuk a mascarpone-t, a porcukrot, a joghurt felét, és kikeverjük. A zselatint az útmutatója alapján felolvasztjuk, hozzákeverjük a joghurt másik felét, majd az epres krémmel vegyítjük, és hozzáadunk még 1 dl felvert tejszínt. Ezt a krémet is a tortára öntjük, és visszatesszük a hűtőbe. A maradék eperrel és a felvert tejszínnel tálaljuk.

Sajtos csicsókafasírt

Hozzávalók: 50 dkg csicsóka, 2 tojás, só, 1 késhegynyi őrölt kömény, 1 marék zsemlemorzsa, 1 kis fej vöröshagyma, 4 gerezd fokhagyma, késhegynyi pirospaprika

Elkészítés: A megtisztított csicsókát finomra reszeljük, hozzáadjuk a tojásokat, a sót, az őrölt köményt, a zsemlemorzsat. Kevés olajban megfonnyasztjuk a kockákra vágott vöröshagymát, majd a zúzott fokhagymát, és ezt is a csicsókához keverjük a pirospaprikával együtt. Kis fasírtokat formázunk belőle (kerekre vagy kolbász formájúra), és olajban nem túl barnára megsütjük.

Sonkás-zellersaláta

Hozzávalók: 3 zellergumó, 15 dkg pármái sonka, 10 dkg ementáli sajt, 3 dl tejszín, 2 evőkanál majonéz, só, ½ citrom leve, őrölt bors, 2 marék dió

Elkészítése: A zellert és a sonkát gyufaszál vékonyságúra metéljük. A zellert citrommal meglocsoljuk. A sajtot is hasonlóképpen felvágjuk. A diót durvára törjük/vágjuk. A tejszínt habbá verjük, majd hozzákeverjük a majonézt. Egy tálban összekeverjük a zellert, sonkát, sajtot és a diót. Ráöntjük a tejszínt. Enyhén sózzuk, borsozzuk. Hűtve tálaljuk.

Diétás almás-fahéjas süti

Hozzávalók: 10 dkg fruktóz, 3 db tojás, 2 dl olaj, 17 dkg finomliszt, 5 dkg graham liszt, 1 evőkanál fahéj, 1 kávéskanál szóda-bikarbóna, 60 dkg alma, 2 dkg dió

Elkészítése: A fruktózt a tojásokkal habosra keverjük, majd tovább keverve fokozatosan hozzácsurgatjuk az olajat. Ezután belekanalazzuk a fahéjjal és szóda-bikarbónával elkevert kétféle lisztet. Csomómentesre eldolgozzuk. Az almákat meghámozzuk, magházukat eltávolítjuk, és vékony lapokra vágjuk. A tésztát kétfelé választjuk, az első felét a tepsiben elterítjük, rátesszük az almaszeleteket, és a tészta másik felével betakarjuk. A tészta tetejét megszórhatjuk durvára vágott dióval, majd közepes tűznél megsütjük. Az egy szeletre jutó tápanyagtartalmat a szeletek mennyiségéhez mérten tudjuk kiszámítani. Eperrel is készíthető, mert attól lágyabb, omlósabb lesz a sütemény. (Az egész tepszi tápanyagtartalma: energia 3580 kcal, fehérje 41,6 g, zsír 229 g, szénhidrát 306 g.)

Jó étvágyat kívánok!

Laukóné Mukk Adrienn

TARTALOM

Egy évforduló margójára	2-3
Számtalan rossz alku, amiből nehéz kijönni	4-5
Bemutakozó látogatás Místelbachban	5
A Műemlékek Nemzeti Gondnokságának híreiből	6
A Föld napja	6
Jubilál a GKRE	7
Pali bácsi küldetése	8-9
Kirándulás Pécel külterületén	9
Kiállítás a könyvtárban	10
Ez a nap más volt	10-11
Anyák napja iskolánkban	11
Az ESE Híradó archívumából	12-17
Az ESE Híradó hőskora	15
Az éneklő halász	18
Húsvéti tojásgyűjtés lóhátról	19
Vajdasági vendégek Isaszegen	19
Probléma vagy lehetőség	20
Bentlakásos szociális intézmények higiénijára	21
Pécel a nagyváros vonzásában	22-23
Csicsóka, a csodagumó	24
Mozdulj Pécelért!	25
Gimnazisták a tiszta városközpontért	25
Eperfantázia és egyéb ötletek	26
Ajánló	27

ESE Híradó kistérségi közéleti és kulturális havi folyóirat a civilekért

A lap ára: 260 Ft

Szerkesztőség és hirdetésfelvétel: 2119 Pécel, Pihenő u. 2. Telefon/fax: (36)28/454-076, (36)28/454-077 • www.egymast-segito.hu • e-mail: ese@vnet.hu, • Kiadja: Egymást Segítő Egyesület (ESE) • Felelős kiadó: Némethy Mária • Olvasó szerkesztő: Rádi Zoltán • Főszerkesztő: Apróné Orosz Margit • Szerkesztőbizottság: Apróné Orosz Margit, Bense Balázs, Czétyenyi Sándorné, †Cser László, Cseri Katalin, Csontos Tamásné, Durkó Sándor László, Gulyás Jánosné (Mikes Zsuzsa), Ivánkovics Zoltán, Laukóné Mukk Adrienn, Némethy Mária, Tasnádi Katalin, †Barna Topurek Tamás, Vasicza Zoltán, Veszelszki Éva • A folyóiratban megjelent cikkek tartalmáért egy személyben az írója a felelős • Nyomás: Manuta nyomda, telefon: (36)30/636-0336 • Nyomdai előkészítés: Tökéletes Másolat, www.tokmas.hu • Engedélyszám: B/PMF1393/P/1994 HU ISSN 1785-2013 • Megjelenik minden hónapban. ESE isaszegi telephelye: Alemány Erzsébet Segítő Ház 2117 Isaszeg, Nap u. 2/b. Tel./fax: (36)28/582-425, (36)28/582-426, e-mail: aesh@invitel.hu

1%
a gondoskodás méltósága

Egymást Segítő Egyesület
kiemelkedően közhasznú szervezet

ESE
Alapítva: 1989.

Adószámunk:
19173245-2-13

PÉLDAKÉP DÚ

Köszünk üzletet!

TE ADOD AZ ADÓD 1%-ÁT
MI PEDIG NAGYON MEGGYÓGYULUNK!

Együtt a Leukémias Gyermeküket Alapítvány
118181036-1-41
www.leukemias.hu

A LEUKÉMIÁS GYERMEKEK 75%-A GYÓGYÍTHATÓ

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem az ESE Híradó című havi folyóiratot 2011.
..... hónaptól az alábbi címre:

Megrendelő neve:

Címe:

Telefonszáma:

Címemre postai csekket kérek. A postai csekk a (28)454 076
vagy a (28)454-077 telefonon is kérhető.

Előfizetési díj: negyedévre: 740 Ft

fél évre: 1 470 Ft

egy évre: 2 890 Ft

Támogatói előfizetés: 5 000 Ft

Kiemelt támogatói előfizetés: 10 000 Ft

Dátum:

Aláírás:

A megrendelőlapot kérjük az ESE Híradó címére (2119 Pécel,
Pihenő u. 2., ese@vnet.hu) eljuttatni.

A lap letölthető az ESE honlapjáról: www.egymast-segito.hu

Tájékoztatás civil szervezeteknek

A péceli és az isaszegi civil szervezetek felhívásait, beszámolóit lapunkban díjmentesen közzé tesszük.

Kérjük, akik élni szeretnének a lehetőséggel, küldjék el a közzétételre szánt szöveget az ese@vnet.hu e-mail címre, vagy szerkesztőségünk címére: 2119 Pécel, Pihenő u. 2.

Bővebb információ Apróné Orosz Margittól kérhető a 28/454-076 vagy 28/454-077 telefonszámokon.

Péceli Állatbarátok Egyesülete

www.pae.hu

Kérjük támogassa egyesületünk munkáját
adója 1%-val. Adószámunk: 18705913-1-13

Szívverés

Költészet napja 2011. Pécel

Szívverés. Ezzel a címmel költészet napja tiszteletére megtartott előadás minden pillanata lekötötte a majd kétszáz fős közönség figyelmét.

Az április 10-re meghirdetett költészetnap rendezvény kezdő időpontjára a BM Katasztrófavédelmi Oktatási Központ színháztermében a székek megteltek. Rádi Zoltán, a műsorvezető köszöntötte a jelenlévőket, és az est fő támogatóit: dr. Mile Attilát, Fogarasiné Deák Valériát, Csávás Ferencet, Ugi Rácz Erzsébetet, Molnár Győzőnét és Várady Istvánt. Bemutatta a műsor főszereplőit: Némethy Mária költőt és Szekeres István zeneszerzőt, illetve a SzeRBUz zenekart. Igen, a zenekar is főszereplő volt, hisz Némethy Mária költeményeinek többségét megzenésítve hallhattuk. A zenekar tagjai voltak: Szekeres István (gítár), Burger Ferenc (gítár), Széplaki Pál (gítár), Dévai Gábor (dob), Péter Almási Fruzsina (fuvola). Szólót énekeltek: Szekeres István, Péter Almási Fruzsina, Rigó Csaba Dániel.

A műsorban összesen huszonhat vers hangzott el, ebből négy Jegercsik Csaba színművész, egy Szöllösi Attila polgármester előadásában.

A versek tartalmára és hangulatára a sokféleség volt jellemző. A versek címei közül álljon is néhány, ennek bizonyosságára: A jóhír postása, Smile, A magány, Ima a tanítókért, Mamagyöngy-

virág, Lilla jár, Bogarak, Április 11, Mátrix, Odaadás, Szívverés, Ős-ima, Hazám, Ima a hajléktalanokért, Credo.

Az előadók választása volt, hogy a műsorban Némethy Mária versei közül melyik hangzott el. Sok-sok versből választottak, ám a műsor egyetlen egészé kerekedett. Az előadás hangulatát a színpadon felállított vásznon futó képsorok színesítették. A videoklipeket és a képsorokat Parajdi Csaba és Miklósy Krisztián készítette.

A szavak, a versek, a gondolatok, a dallamok, a képsorok... egyszeri és megismételhetetlen élményt nyújtottak.

Ezt segítette a technikai háttérrel biztosító csapat is. Mundrucz Tamás és kollégái ügyesen végezték munkájukat. Az előadást felvette Ács József, Barabás Csaba, Barta Zoltán. Nekik köszönhetően hamarosan megnézhetik az előadást azok is, akik lemaradtak a műsorról.

A költészetnapon részt vett dr. Alemany Erzsébet is, aki férjével azért utazott Bottropból Pécelre, hogy az előadást megnézhesse. Az est nagy hatással volt rá és a közönségre. A költő, a zeneszerző és az előadók sok-sok elismerést kaptak. Szép este volt.

*Apróné Orosz Margit
Fotók: Miklósy Krisztián*